

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 9

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 16 d'octubre del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

0. DECLARACIÓ INSTITUCIONAL del Parlament de les Illes Balears amb motiu de la celebració del Dia contra el Càncer de Mama. 250

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 2314/07, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nomenament del Sr. Fernández Terrés com a gerent de l'IBISEC. 251

2) RGE núm. 2436/07, de l'Hble. Diputada Sra. Francisca Lladó i Pol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emancipació i foment del lloguer per a joves. 252

3) RGE núm. 2437/07, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'ens Port de les Illes Balears. 252

4) RGE núm. 2347/07, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a situació actual del reingrés del Govern de les Illes Balears a l'Institut Ramon Llull. 253

5) RGE núm. 2415/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a coordinació institucional en matèria de mobilitat. (**Ajornada**). 254

6) RGE núm. 2431/07, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alentiment del creixement urbanístic. (**Ajornada**). 254

7) RGE núm. 2432/07, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació del Servei de Prevenció a la catàstrofe de dia 4 d'octubre del 2007. 254

8) RGE núm. 2433/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis en la direcció de l'EBAP. 255

9) RGE núm. 2438/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre de salut a Pere Garau. 256

10) RGE núm. 2439/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció primària a la zona de Pere Garau. 257

11) RGE núm. 2430/07, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació de la proposició de llei d'ordenació territorial i urbanisme. (**Ajornada**). 257

12) RGE núm. 2440/07, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a centres de busseig. 257

13) RGE núm. 2434/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment de la llei. 258

14) RGE núm. 2435/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pacte de governabilitat. 259

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2111/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política de coordinació de policia local. 260

III. MOCIÓ RGE núm. 2355/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1656/07. 268

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 1852/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de les diferents modalitats lingüístiques de les Illes Balears a la programació d'IB3. 275

2) RGE núm. 1853/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en matèria d'habitatge protegit. 281

0. Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu de la celebració del Dia contra el Càncer de Mama.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats. En primer lloc sotmetrem a la consideració de la cambra la Declaració Institucional del Parlament de les Illes Balears, amb motiu de la celebració del Dia contra el Càncer de Mama i que ha estat consensuada amb tots els grups de la cambra.

Sr. Secretari primer, vol llegir la declaració institucional.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sra. Presidenta.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu de la celebració del Dia contra el Càncer de Mama.

El proper dia 19 d'octubre, com cada any, se celebra el Dia contra el Càncer de Mama, una data que serveix per mantenir viva la consciència de la dura batalla que tota la nostra societat manté dia a dia amb una malaltia que provoca a Espanya la mort d'una dona cada hora i mitja i de més de 411.000 dones arreu del món l'any 2002. Una data que serveix també per obrir pas a l'esperança, els índex de supervivència al càncer de mama s'han incrementat de manera molt important els darrers anys i és que malgrat els 16.000 casos que cada any es diagnostiquen a l'Estat espanyol, amb una lenta tendència a l'alça, els avanços tècnics, la implicació dels professionals sanitaris, la conscienciació ciutadana, el compromís de les associacions i col·lectius implicats i les passes donades per les administracions, permeten a hores d'ara mantenir grans dosis

d'optimisme respecte la prevenció, tractament i supervivència d'aquesta malaltia.

Avui el Parlament de les Illes Balears es vol sumar a la celebració d'aquest Dia Contra el Càncer de Mama, es vol sumar precisament com a expressió d'aquest esforç i aquest compromís col·lectiu en la lluita contra el càncer en general i contra el de mama en particular. Un compromís i un esforç col·lectiu que està per damunt de qualsevol discrepància ideològica i política i que serà la garantia de continuar avançant en la prevenció, en el tractament i en la recuperació de les persones que la pateixen.

El Parlament de les Illes Balears vol amb aquesta declaració fer costat a les diferents associacions i col·lectius que estan implicats en aquesta causa comuna. Vol també fer una crida a tota la societat de les Illes Balears respecte a l'enorme importància de les mesures preventives, especialment les mamografies. Els homes i les dones juguen un paper protagonista en la prevenció, les dones han de tenir present la necessitat de fer-se una prova tan senzilla com eficaç. Els homes han de fer costat a les dones, ja siguin les seves mares, parelles, germanes, amigues, implicant-se en un problema de tota la nostra societat.

El Parlament de les Illes Balears, dipositari de la voluntat política dels ciutadans de les Illes Balears, declara el seu compromís per continuar treballant plegats en aquesta lluita, transmetent tot el coratge, suport i conhort a les persones que pateixen o han patit aquesta malaltia. A les seves famílies, associacions i col·lectius i en general, a tota la societat que assoleix dia a dia nous reptes i nous èxits en la lluita contra el càncer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Un cop llegida la declaració, senyores i senyors portaveus, puc considerar que queda aprovada per assentiment? Queda aprovada per assentiment.

(Aplaudiments)

El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat sobre preguntes amb sol·licitud de resposta davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2314/07, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nomenament del Sr. Fernández Terrés com a gerent de l'IBISEC.

La primera d'elles és la 2314 i ve ajornada de la sessió anterior. Per defensar-la té la paraula la Sra. Assumpta Vinent. Sra. Vinent té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la meua pregunta és molt clara en l'anunciat i era per saber per quins motius s'ha nomenat el Sr. Fernández Terrés com a gerent de l'IBISEC.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent. Portaveu del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el Sr. Fernández Terrés va ser triat com a gerent de l'IBISEC per la seva formació i experiència professional.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sra. Vinent, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. A Menorca ningú s'explica com una persona amb els antecedents que té aquest senyor pugui tenir aquest càrrec com a gerent. Els motius que aquest senyor sigui avui el gerent és que el Partit Socialista no vol que figuri per res a Menorca i per tant, el tenen aquí amagat i li han donat aquest premi de consolació. Va ser regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Maó i tot el seu mandat va ser un escàndol rera l'altre. Varen ser *follons*, *chanchullos*, etcètera. El varen treure de les llistes del PSOE perquè l'alcalde actual no en vol ni sentir l'olor perquè a ell açò el podria esquitxar.

I vertaderament aquí ningú cessa, ni ningú dimiteix i jo estic vertaderament mirant aquells bancs i estan desconeguts. La passada legislatura als plenaris, els tenc aquí i els he llegit darrerament, jo també hi era, però ho he volgut repassar, les barbaritats que varen arribar a dir de les persones del Partit Popular, imputacions, etcètera, quan aquest senyor també ho té i vostès el premien.

Mirin, no tenc gaire temps, però li donaré unes dades. Aquest senyor va fer unes bases per contractar un arquitecte, guanya el primer, però com que no va poder suportar aquest regidor se'n va anar. El que va quedar de número dos, les bases deien que l'havien d'agafar, ell expressament en va agafar un de fora. Aquest senyor, el número dos, el va dur als tribunals i ell li va haver de pagar una indemnització, sabent que feia deixadesa del que deien les bases, a aquest senyor l'havien d'agafar legalment i no el varen agafar. El Grup Municipal del Partit Popular el va denunciar, li va posar una querella criminal i la sentència reconeixia expressament que havia prevaricat, a sabent que era un acte injust cap una persona. Però com que el delicte va prescriure, vostès tenen sempre sort! I es va arxivar i per açò es va salvar de la comdemna.

A l'Ajuntament de Maó es donaven llicències sense cap criteri dins la mateixa zona, feia el que li donava la gana, a un li deia una alçada, a un altre una altra alçada... L'arquitecte Vilarubí va ser expedientat per tràfic d'influència, amb el consentiment d'aquest senyor, sense arribar-se a saber qui era el constructor i a qui beneficiava. Si ho cercam tal vegada ho trobarem. I ara a aquest senyor el tenen aquí perquè no xerri, ves a saber!

La llicència del Cas Estribor, denunciat també pel Partit Popular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent. El temps s'ha acabat.

(Aplaudiments)

Sra. Galmés té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies. Sra. Vinent, crec que s'ha equivocat de germà, per tant, m'està parlant d'una altra persona. De totes maneres jo no em preocuparia massa, no ha estat imputat. I bé, ell em va dir primer de tot que havia estat objecte d'una persecució política per part del Partit Popular.

(Aplaudiments i algunes rialles)

I.2) Pregunta RGE núm. 2436/07, de l'Hble. Diputada Sra. Francisca Lladó i Pol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emancipació i foment del lloguer per a joves.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta la formula la Sra. Francesca Lladó i Pol, damunt el tema de lloguer per a joves.

Sra. Lladó té la paraula.

LA SRA. LLADÓ I POL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo li voldria demanar al conseller d'Obres Públiques i Habitatge quina és la valoració que fa sobre les mesures a favor de l'emancipació i foment del lloguer per a joves, anunciada pel President Rodríguez Zapatero i la ministra d'Habitatge Carme Chacón.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per part del Govern contesta el Sr. Carbonero.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, les ajudes que estan previstes i que vostè em demana són les següents. Un ajut de 200 euros per mes durant 4 anys, és a dir, un total de 10.080 euros en 4 anys per a accés al lloguer per a joves. Un préstec de 600 euros per fer front a la fiança. El cost financer d'un aval durant 6 mesos. Per a tothom, joves i no joves, una deducció fiscal del 10,05%, similar a l'existent per a la compra. S'eliminen les condicions de superfície màxima. I s'eliminen les condicions del preu

màxim d'habitatge. Aquestes són mesures referides a la demanda, als que pretenen llogar.

Hi ha un altre paquet de mesures que van destinades als propietaris, és a dir, als que lloguen. S'agiliten els desnonaments amb una creació de 10 nous jutjats. Es crea el Servei Lloguer Segur amb una assegurança multi-risc. Hi ha beneficis fiscals per a habitatges de protecció oficial en lloguer. Es crea un IVA molt reduït d'un 4% per a habitatge social en lloguer. I hi ha més propietaris d'habitatges buits que podran accedir a ajuts de 6.000 euros, complementats amb els ajuts que existeixen a nivell autonòmic, ja que s'eliminen les restriccions de superfície i de renda existents.

En definitiva Sra. Diputada, la valoració no pot ser més que positiva de cara a la mobilització del parc d'habitatges en lloguer, la possibilitat i l'ajuda a l'emancipació dels joves de la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Vol fer ús de la paraula la Sra. Lladó? No.

I.3) Pregunta RGE núm. 2437/07, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'ens Port de les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta, la formulada pel Sr. Joan Boned i Roig. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, bé avui ja hem pogut constatar la preocupació del Grup Popular pels fets del passat, encara que sigui equivocant-se i amb dades errònies. Jo voldria saber és que, una vegada que ja s'ha constatat aquesta enverinada herència rebuda per aquest Govern en temes pressupostaris i especialment en la situació que s'han trobat la majoria d'empreses i ens públics d'aquesta comunitat autònoma, voldríem conèixer també una vegada constatada la irregularitat de la utilització d'aquestes empreses i ens, sobretot en el tema d'endeutament. Ens agradaria conèixer quin nivell d'endeutament té en aquests moments l'Ens Ports de les Illes Balears? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, celebr que em faci aquesta pregunta perquè és important que els ciutadans coneguin quin és l'estat en què ens hem trobat l'ens Ports de les Illes Balears.

Ports de les Illes Balears té actualment un deute de 41,5 milions d'euros, és a dir, gairebé 7.000 milions de les antigues

pessetes. I el més curiós d'aquest deute és que tot ell s'ha generat des del 2004 cap aquí. És a dir, la Sra. Cabrer, crec que passarà als anals de la història d'aquesta comunitat com una de les màquines de gastar amb més alegria de la comunitat autònoma, va gastar sense mesura i va provocar que en 4 anys es creàs un deute de 41,5 milions d'euros. No sé si fossin dels seus si gastaria els doblers tan alegrement. I a més, ho varen fer d'una manera molt curiosa, l'amortització d'aquest dineral s'inicia el 2008. Per tant, ells gastaren i nosaltres pagarem.

La veritat és que el panorama que tenim no és molt encoratjador. Concretament l'any 2008 començarem a pagar 625.000 euros. L'any 2009, 1.700.000. L'any 2010, 2.700.000. L'any 2011, 3.400.000. És a dir, cada any pagarem més i pagarem nosaltres el que varen gastar ells. Francament jo crec que sobren comentaris. Pel que fa als interessos. L'any 2007 d'interessos pagarem 1.5 milions d'interessos. L'any 2008, 1.700.000, en previsió evidentment, estam a l'espera de com evolucionin els tipus. És a dir, també pagarem un dineral d'interessos.

Si tenim que el pressupost de Ports de les Illes Balears per a l'any que ve és de 54 milions d'euros i que d'aquests una part important se'n van a una obra d'una gran magnitud, el port de Ciutadella, sense la qual el pressupost seria de 28 milions d'euros. Evidentment, aquests 41 milions que tenim de deute és un deute molt important, tenint en compte quin és el pressupost de l'ens en qüestió.

Això ens crea una situació delicada. Segurament haurem de fer equilibris. I a més, volia destacar una altra cosa, en els 5 primers mesos d'enguany varen gastar tot el pressupost de tot l'any. Per tant, acabarem l'any amb un dèficit de 3 milions d'euros, tenint en compte que nosaltres pràcticament no hem gastat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Demana la paraula per al·lusions.

LA SRA. PRESIDENTA:

A les preguntes no hi ha al·lusions Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Jo crec que m'ha al·ludit d'una forma covarda i jo crec que tenc dret a defensar-me.

I.4) Pregunta RGE núm. 2347/07, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a situació actual del reingrés del Govern de les Illes Balears a l'Institut Ramon Llull.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta la formula la Sra. Esperança Marí...

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Sra. Presidenta,...

LA SRA. PRESIDENTA:

...té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Escolti Sra. Presidenta, és per clarificar que hi havia hagut un malentès que no són germans... Si em dóna la paraula per aclarir-ho...

LA SRA. PRESIDENTA:

A les preguntes no hi ha paraules...

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

...quedarà en el *Diari de Sessions* una cosa que vertaderament no és veritat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una de les estratègies que va seguir l'anterior Govern del Partit Popular a les Illes Balears va ser la d'intentar desvincular qualsevol organisme balearic d'un d'homòleg que hi pogués haver a Catalunya i desvincular per tant, polítiques que poden ser comunes. En aquesta línia es deslligà l'Institut d'Estudis Balearics de l'Institut Ramon Llull, encarregat de promoure la cultura catalana a l'exterior.

Sabem que ara s'estan fent passes en la línia de reingressar a l'Institut Ramon Llull. Per exemple, a la Fira Internacional del Llibre de Frankfurt ja s'ha treballat conjuntament. Per tant, Sra. Consellera, quines mesures ha pres o pensa prendre l'actual Govern per assegurar el reingrés a l'Institut Ramon Llull?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. En nom del Govern té la paraula la Sra. Galmés.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Mari, com vostè molt bé ha dit, la passada setmana a la Fira de Frankfurt el President va fer l'anunci que s'estudiaria el retorn al Ramon Llull, la qual cosa quasi hauria d'haver contestat el President. Però estam pendants d'una reunió amb el Sr. Montilla, allà on es tractarà d'una manera clara, amb prudència i seny, amb quines condicions entrarà l'Institut d'Estudis Baleàrics i quines competències tindrà.

Evidentment l'eix de la qüestió és molt clar. Per completar la cultura catalana s'ha de partir d'un mateix organisme, l'Institut Ramon Llull, com a instrument de vertebració lingüística. I a més, tenim l'obligació de donar una mica de coherència a tots els organismes i instruments que té el Govern per difondre la cultura de les Illes Balears. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula la Sra. Mari?

I.5) Pregunta RGE núm. 2415/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a coordinació institucional en matèria de mobilitat.

Passarem doncs a la següent pregunta, RGE núm. 2415, però queda ajornada per a la propera sessió a sol·licitud del Govern.

I.6) Pregunta RGE núm. 2431/07, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alentiment del creixement urbanístic.

La següent pregunta RGE núm. 2431 també queda ajornada.

I.7) Pregunta RGE núm. 2432/07, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberà, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuació del Servei de Prevenció a la catàstrofe de dia 4 d'octubre del 2007.

I passam a la pregunta número 7 que formula el diputat Sr. José María Rodríguez i Barberà. Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Interior, el pasado día 4 de octubre se produjo un riesgo de fenómenos adversos en nuestra comunidad, en donde varios municipios, entre ellos la ciudad de Palma, sufrió verdaderamente un caso anormal y una situación difícil. Mi pregunta es concreta, ¿está la consellera de Interior satisfecha de la actuación de los servicios de emergencia?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per part del Govern respondrà.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, no cabe que el fenómeno atmosférico que se produjo el pasado día 4 de octubre tuvo una magnitud extraordinaria y como cualquier acontecimiento imprevisto proveniente de la naturaleza tiene una especial relevancia.

Ante determinadas situaciones caben acciones preventivas. En previsión de una época de lluvias intensas como son los meses actuales, nos encontramos que los planes especiales (...) en situación de pre-alerta. Pero no sólo esto, hemos llevado a cabo un programa de mantenimiento de torrentes y cauces para evitar desbordamientos. Pero estará de acuerdo conmigo Sr. Rodríguez, que ante determinados fenómenos atmosféricos, como pueden ser vientos huracanados, etcétera, cuya previsión es muy difícil y que se efectuaron como un fenómeno (...) día 4, la única acción preventiva que cabe es la planificación de las acciones a llevar en práctica, es decir, la intervención. Con el objetivo de no dejar nada a la improvisación y con el objetivo de minimizar lo máximo posible los efectos provocados por estos fenómenos.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Leciñena. Vol fer ús de la paraula Sr. Rodríguez?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera mire, es verdad que es un fenómeno atmosférico difícil, duro, pero previsible y aquí algo falló, alguien no previó este fenómeno. Yo no sé si ha adoptado alguna medida por la falta de previsión de este fenómeno, era previsible, pasó por Formentera, pasó por Ibiza, llegó a Mallorca y no fue ni en un minuto ni en diez, hubo más tiempo.

A pesar de que usted dice que no fue avisada, lo he leído por la prensa, no conozco si ha tomado alguna medida en contra del fallo de este servicio, mi pregunta es ¿qué hizo usted después? A partir de que se produjo ese fenómeno, ¿qué hizo usted? ¿Convocó el comité de crisis? ¿Llamó usted al Delegado del Gobierno, a la Presidenta del Consell de Mallorca, a la Alcaldesa de Palma para adoptar las medidas necesarias? ¿Por qué consistió usted que el Ayuntamiento tuviese su situación de crisis y usted la suya, actuando totalmente sin ninguna coordinación? ¿Por qué no ha hecho usted ninguna valoración de lo ocurrido? ¿Por qué no adoptó las medidas necesarias para que los elementos que son contaminantes se tratasen bien? ¿Por qué no ha puesto a la ayuda de todos los ciudadanos las medidas que tiene el Gobierno para ayudar en estas situaciones? ¿Por qué Sra. Consellera tantas cosas han pasado y usted no ha respondido?

Las sociedades democráticas y avanzadas se diferencian de las otras en que unas prevén y tienen medidas y otras no. Nosotros no (...) porque algo falló y usted no ha hecho nada para ver qué falló y no hemos hecho lo suficiente para paliar

etas medidas. Usted no ha puesto a disposición de los señores (...) la crisis la ayuda del Govern, todavía. Usted tardó 48 horas en poner un teléfono y una dirección electrónica para que los afectados pudieran dirigirse al Govern. Usted Sra. Consellera no ha puesto un mando avanzado allí, donde está la crisis y ha hecho dejadez de su autoridad.

Yo creo que esto no es correcto, no es bueno y creo que sería conveniente analizar por usted, (...) las conclusiones...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, se li ha acabat el temps. Sra. Leciñena, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, creo que usted es consciente de que miente en este Parlament y esto es bastante grave. No ha habido ningún fallo por parte de la prevención de la Dirección General de Emergencias y no ha habido ningún tipo de falta de coordinación. Le voy a explicar los hechos para que no diga cosas que no sucedieron. El pasado día 3 de octubre, a las 20.30, estamos hablando del día anterior, se decreta por parte de la Dirección General de Emergencias el inicio (...) del Plan Especial de Riesgos por inundaciones (...), que usted conoce muy bien. Como consecuencia de un parte de previsión de fenómenos meteorológicos adversos, alerta amarilla para lluvias en la comunidad autónoma. Como usted sabe, la alerta amarilla, lo contempla el plan, no es que yo lo diga, no es una nivel de riesgo para la población en general y por tanto, no precisa de realizar ningún comunicado especial a los ciudadanos.

Desde ese día 3 de octubre, a las 20.30, hasta el día 4 a las 19.00 nos mantenemos con esa alerta amarilla y es a las 17.19 del día 4 cuando se recibe en el Centro de Emergencias 112 un parte de alerta naranja por lluvias en Mallorca, no dice nada de vientos. Dos minutos más tardes inclusive, a las 17,21 se recibe un parte de alerta amarilla por lluvias y tormentas. Es decir, se disminuye el nivel de alerta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Se li ha acabat el temps. Em sap greu.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

...decirle brevemente que se constituyó todo el gabinete de crisis...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Leciñena, no se puede.

I.8) Pregunta RGE núm. 2433/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis en la direcció de l'EBAP.

La següent pregunta és la 2433 i la formula el Sr. Josep Juan i Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta és quins motius, en opinió del Govern de les Illes Balears, han propiciat que el Sr. Pedro Campillo deixi de ser director de l'EBAP?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. La Sra. Leciñena té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, la causa de la renuncia del Sr. Pedro Campillo como director de la Escuela Balear de Administración Pública, conocida como EBAP, que le consta a esta consellera es únicamente por motivos personales. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. El Sr. Cardona té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, jo també m'ho creuria, si no fos perquè el Sr. Campillo va sortir amb unes declaracions a la premsa atribuint la seva dimissió a certes pressions que hi va haver per part de persones que ara no és el moment d'anomenar-les. Però podem dir que són alt càrrecs d'aquesta comunitat.

I clar, si és així ja no són motius personals. Vostè va tenir en el seu moment l'ocasió d'explicar-ho, crec que és necessari saber-ho, això dóna pas que hi hagi comentaris, rumors, coses que no són bones per a l'estabilitat d'una societat. Miri, és curiós que en poc més d'un mes hi hagi hagut 3 directors de l'EBAP, primer va ser la Sra. Tur, surt, després s'ho pensa i no ho vol ser. Després el Sr. Campillo, que accepta, firma el contracte, va a una reunió, però ja no va a la segona. I no es sap per què, uns diuen que el Sr. Campillo està imputat i per tant, hi ha hagut pressions per fer-lo sortir. Les altres diuen que és una batalla interna dins el PSOE d'Eivissa i per això les declaracions del Sr. Campillo dient que fer-lo dimitir ha estat, en paraules seves, "*para que pudiera rearmarme políticamente*". L'expressió ho diu tot!

I després ha sortit dient que el President del Consell d'Eivissa ha influït etcètera. Va dir que no. D'altres és que ha perdut la confiança de la Sra. Consellera. El cert és que es parla d'això, però no es sap res. El que està clar és que deuen ser unes raons personals molt especials perquè aquest senyor que volia ser director, en cas contrari no hagués firmat, se n'hagi hagut d'anar i després ha fet aquestes declaracions crítiques en els medis de comunicació. Vostè no va voler contestar, vostè

no ho va voler explicar. Aquí tampoc sembla ser que tenguí ganes d'explicar-ho.

Sra. Consellera, almenys al Parlament li ha de donar una explicació, és important saber què està passant en aquesta conselleria. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Diputado, usted me pregunta las razones que yo conozco, las razones que yo conozco son motivos personales. Si el Sr. Campillo ha aducido otras razones en los medios de comunicación, (...) le ha comunicado. De todas maneras quiero recordarle que no sé por qué se extraña de presiones, no es la primera vez que sufren estas presiones en algunos nombramientos. Quiero recordar mi etapa anterior en este Parlament, la legislatura 95-99, un compañero suyo de partido y de isla también cogió el avión como conseller de Educación y Cultura y cuando bajó del avión, el trayecto es cortito, ya no lo era. En un mes donde tuvimos 3 presidentes, no tres directores del EBAP.

Quiero decirle que tampoco hemos tenido 3 directores, solamente ha habido una persona que ha renunciado al cargo. Y desde luego tampoco pueden hablar de cargos cortos, yo quiero recordar una directora del EBAP de la anterior legislatura, eso sí, estuvo yendo cerca de dos años a cobrar puntualmente, lo que es estar por el EBAP estuvo 5 minutos. Prácticamente era una gran desconocida para todos los funcionarios del EBAP. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 2438/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centre de salut a Pere Garau.

La següent pregunta la formula el Sr. Miquel Gascón i Mir del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Gascón, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Presidenta. Sr. Conseller, a l'any i mig que el pacte va governar la sanitat en aquestes illes es va comprar un local al costat del centre de Pere Garau per intentar arreglar aquest centre i pal·liar el dèficit que hi havia en aquella zona.

Volíem saber en quina situació es troba exactament el centre de salut de Pere Garau, després d'aquests 4 anys allà on se'ns ha dit s'han fet tants de centres nous, s'han arreglat tants de centres, un programa 2004-2010 absolutament espectacular. Voldríem saber com s'ho ha trobat Sr. Conseller?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Per respondre té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Diputat. El centre de salut de Pere Garau està obert des de l'any 1994. És una zona bàsica que ha tenguut un increment de població molt important els darrers sis o set anys, i també necessita un increment de serveis.

Com vostè molt bé ha dit, durant l'anterior govern del pacte de progrés, la primavera de l'any 2003, es va comprar, adquirir un local per poder ampliar i reformar el centre. És curiós que han transcorregut quatre anys, fins a la primavera d'enguany, del 2007, per començar aquestes obres. Durant aquests quatre anys és un centre de salut que ha tenguut un empitjorament dels seus serveis sanitaris cap a la població, i també és curiós que durant aquests quatre anys la Conselleria de Salut, la Gerència d'atenció primària i l'Ajuntament de Palma han rebut multitud de queixes dels professionals i dels veïnats perquè aquesta obra començàs; i és curiós que aquesta obra no ha començat fins la primavera del 2007.

És una obra que costarà 1,5 milions, que suposarà una ampliació de 21 a 28 consultes, però ens vàrem trobar el mes de juliol que hi havia una decisió pendent, que era una possibilitat tècnica d'encara ampliar més el centre. Escoltats els professionals i els veïns, la Conselleria de Salut ha decidit ampliar encara més aquest centre, que ens permetrà tenir vuit consultes més, i ampliar la cartera de serveis en educació maternal i educació grupal.

És curiós, com ha dit, que una infraestructura que podria haver començat la seva obra a la primavera del 2003, a pesar de les queixes i de les mancances assistencials, la conselleria anterior no va decidir començar-les fins l'any 2007.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Gascón, vol fer ús de la paraula? No?

I.10) Pregunta RGE núm. 2439/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció primària a la zona de Pere Garau.

Passarem, doncs, a la següent, la número 10, i té la paraula també el Sr. Miquel Gascón per parlar de l'atenció primària a la zona de Pere Garau. Sr. Gascón, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, conseller. El que és curiós és que durant quatre anys en els pressupostos d'aquesta comunitat sortien sempre, entre d'altres, les reparacions del centre Pere Garau. Nosaltres li demanàriem ara concretament quines actuacions pensa fer la Conselleria de Salut per tal de millorar l'atenció primària en

aquesta zona Pere Garau, no quant a infraestructures, que ja ens ho ha dit, sinó amb les altres necessitats. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Thomàs...

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Com li he comentat ara s'ha decidit ampliar i reformar amb una obra que podran gaudir els ciutadans i els professionals per molts d'anys.

Actualment aquest centre de salut té 13 metges de família, 3 pediatres i 10 infermeres; atén una població de 26.000 habitants. He de comentar que en els darrers dos anys i mig hi ha hagut un creixement d'un 10% de la població en aquesta zona bàsica de salut. Aquesta reforma, a més d'ampliar els equipaments, ens permetrà, com he dit abans, obtenir vuit consultes més, la qual cosa ens permetrà adequar millor els recursos humans. Actualment cada metge de família atén prop de 1.800 persones, i amb dos metges de família més que ens facilitarà el nou centre aquests metges de família passaran a atendre'n 1.500 i busques.

Dins la cartera de serveis aquests equipaments més amplis, entre altres coses, ens permetran tenir una atenció específica a la dona, ens permetrà tenir un espai per començar a fer educació maternal amb les dones embarassades, i ens permetrà també un equipament per començar a fer educació sanitària grupal. Però allò vertaderament important és que d'aquí a menys d'un any, la primavera de l'any que ve, els professionals sanitaris podran treballar en millors condicions, i especialment els veïnats, els veïns, les persones que són ateses podran ser ateses en millors condicions i podran tenir més serveis al seu abast.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula, Sr. Gascón? No?

I.11) Pregunta RGE núm. 2430/07, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació de la proposició de llei d'ordenació territorial i urbanisme.

Passaríem a la següent pregunta. És la número 11 i queda ajornada per a la propera sessió plenària a sol·licitud del Govern.

I.12) Pregunta RGE núm. 2440/07, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a centres de busseig.

La següent és la número 12 i és la número 2440. Per formular-la té la paraula el Sr. Bartomeu Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

La riquesa maritimoterrestre de les nostres illes és proverbial i dona peu a moltes activitats. Una d'elles, que cada cop té més acollida i més practicants, és el busseig. Hi ha molts d'afeccionats i a més pot dur un turisme que atregui un sector dedicat precisament a aquest esport. Es poden crear noves oportunitats i per tant voldríem demanar quina és la situació actual dels centres de busseig a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Per contestar té la paraula el Sr. Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament els centres de busseig o l'activitat del busseig esportiu és una activitat d'interès per a la nostra comunitat autònoma, sobretot tenint en compte que és una comunitat turística i que el turisme pot aprofitar aquest tipus d'activitats per ampliar la seva oferta i la seva activitat.

Actualment hi ha nombrosos centres de pràctica d'aquest tipus de busseig, nombrosos practicants, i per tant creim que és important per part de l'Administració que es reguli i s'actui dins aquest camp. La passada legislatura, perquè no només hem de recordar les coses dolentes sinó també les positives, la passada legislatura es va aprovar un decret que regulava el busseig esportiu i recreatiu a la comunitat autònoma de les Illes Balears, però no es va muntar l'estructura administrativa necessària perquè això anàs a bon port. Per això en aquests moments ens hem trobat amb nombroses denúncies per infraccions sense tramitar, i hem de tenir en compte que és una activitat que té un cert risc i que s'ha de controlar; amb sol·licituds d'obertura de nous centres sense contestar, sense un servei d'inspecció i control per part de l'Administració autonòmica, sense la creació del registre de centres de busseig que preveia el mateix decret, i per tant això és en el que estam en aquests moments: estam creant des de la Direcció General de la Mar una unitat administrativa que es cuidi de totes aquestes tasques i estam duent a terme l'aplicació d'aquest decret per tal que l'activitat de busseig esportiu es pugui fer amb garanties, amb seguretat i pugui constituir un atractiu turístic més per a les nostres illes. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula?

I.13) Pregunta RGE núm. 2434/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment de la llei.

Passarem, doncs, a la següent pregunta, que és la 2434, i la formula la Sra. Rosa Estaràs. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Durant aquests cent dies de govern del pacte de progrés, tenint com a socis a uns dels socis d'Esquerra Republicana de Catalunya, que s'ha caracteritzat, sobretot els darrers anys, pel seu activisme *callejero* i per mantenir també postures més radicals, aquests dies s'ha protagonitzat una sèrie d'esdeveniments per part del que és conseller d'Interior del Consell Insular de Mallorca, episodis aquests i esdeveniments que empitjoren la qualitat democràtica de les Illes Balears: aquest estiu, quan es va demanar que la família reial tornàs Marivent i se n'anàs de l'illa de Mallorca, o quan ara fa uns dies el conseller d'Interior animà a incomplir la llei i a trencar la convivència.

El pitjor d'aquests fets és que qui els protagonitza és el responsable de qui ha de garantir la seguretat i la convivència a l'illa de Mallorca, i per tot això jo deman al Sr. President: creu el Sr. President de les Illes Balears que està habilitat per tenir un càrrec de representació que incita a l'incompliment de la llei? Dit d'una altra manera, té la seva confiança?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Pel Govern té la paraula el Sr. Antich.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Miri, Sra. Estaràs, jo estic disposat a respondre-li de tot; jo, si vostè em vol demanar què fa el Govern d'Espanya, o què fan els distints governs, jo estic disposat a respondre de tot. Jo en relació a aquesta pregunta el que li vull dir és que, bé, des del Govern estam preocupats perquè ningú no inciti a incomplir la llei, però sobretot el que més em preocupa -i li ho dic ben sincerament- són els incompliments flagrants i clars de la llei. Això és el que més em preocupa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. La Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquest torn de control, tal com diu el Reglament, és un torn on nosaltres, l'únic partit de l'oposició, l'hem de controlar a vostè, Sr. President. No caigui en la temptació, amb la resposta que ara em donarà, de tornar a mirar cap a l'oposició i fer d'oposició de l'oposició. És el moment de la responsabilitat i per això li deman el mateix que li he dit: el Govern sempre ha de fer complir la llei; un conseller d'Interior que incita a no complir-la, un antisistema, difícilment pot garantir el sistema.

Democràcia és sobretot, president, respecte i compliment de la llei, i això és molt senzill. Perquè vostè tenguí suport, si vostè no té la diputada d'Esquerra Republicana de Catalunya, o la Sra. Armengol no té Esquerra Republicana de Catalunya, vol dir que el preu que hem de pagar tots els balears és

renunciar o conculcar els principis de l'estat de dret?, és aquest el preu que nosaltres hauríem de pagar?

Crec, Sr. President, que se li ha anat de les mans. Ha donat cobertura a aquells que pensen que en la política val tot, i jo li deman en nom de l'oposició que actuï, i li deman que no dimiteixi de les seves conviccions. Per això no basta una simple declaració d'intencions o que a la rèplica vostè ens digui com ho hem fet de malament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Qui s'examina és vostè, no l'oposició. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs, pel to de la pregunta. Miri, Sra. Estaràs, em dóna la impressió que en aquests dies, que sobretot ho veim també que està passant a Madrid, vostès estiren tant la bandera que l'arribaran a rompre. Jo crec que aquí la convivència passa per posar-hi seny i sentit comú, i jo ja he expressat molt clarament quina era l'opinió sobre algunes de les qüestions que vostè m'ha plantejat.

Però jo li deia que, clar, hi ha segons quins consells que són mals de prendre, perquè efectivament, és a dir, jo estic molt preocupat per tota la part democràtica i tot el funcionament democràtic del nostre país, però, clar, jo a vostès només els veig preocupats per algunes qüestions, per altres els veig molt poc preocupats. Estic preocupat, per exemple, Sra. Estaràs, i jo sé que això no li agradarà, però estic preocupat per tots els treballadors que fan feina a les empreses que vostè ha deixat, vostès han deixat penjades, tant en el Palma Arena com a altres indrets o a altres obres que s'han fet en aquesta comunitat autònoma. I això fa mal al país, perquè això són incompliments democràtics molt grans, perquè vostès han licitat fora cap garantia ni una; vostès han actuat fora cap partida pressupostària, i això fa mal al nostre país.

Per tant, Sra. Estaràs, a mi em preocupen les dues qüestions; el que em sap greu és que a vostè només la preocupen algunes qüestions.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 2435/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pacte de governabilitat.

La següent pregunta és la número 2435, i la formula la Sra. Estaràs sobre el pacte de governabilitat. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Novament, Sr. President, és vostè el president d'aquesta comunitat. No faci de l'absència de compromisos la seva principal o única característica. Jo, com a portaveu de l'oposició, i el meu grup hem estat examinats i no varem passar l'examen. Ara li tocar passar-lo a vostè, és vostè que s'examina i per tant li pregaria, en nom de la institució i en nom del compliment del Reglament que, si és tan amable, em contesti aquesta vegada la pregunta.

Miri, la pregunta és molt senzilla: m'agradaria saber en què se sustenta el pacte de governabilitat de sis partits que li donen suport. El Sr. Barceló, del PSM, va dir que la lleialtat havia quedat tocada i que no seria la mateixa després de Son Espases; el Sr. Llauger va dir que la credibilitat també havia quedat tocada, i el Sr. Sampol havia dit que s'havia perdut la confiança. Digui'm, si és tan amable, com és possible un pacte sense lleialtat, sense confiança i sense credibilitat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Tal com ve formulada la pregunta jo li he de dir, Sra. Estaràs, que aquest pacte se sustenta en un acord que és públic i que vostè coneix perfectament, en un acord de govern, en un programa de govern que varem poder explicar el dia de la investidura i que, a més, vostè va poder escoltar a tots i cada un dels portaveus de les forces polítiques que donen suport a aquest govern quina era la impressió. I aquest és el camí i el suport d'aquest pacte, i és el que sense cap dubte ni un està aplicant aquest president.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, continua sense contestar. Com és un pacte sense confiança, sense credibilitat i sense lleialtat? No ho diu aquesta portaveu, ho han dit els seus socis de govern. La seva estabilitat i la seva fortalesa són dubtoses, i més encara quan vendran -que segur que vendran- noves turbulències. És més, jo diria que la inestabilitat és l'estat d'ànim permanent d'aquest govern. La lluita de protagonismes, el desgavell, les declaracions i contradiccions diàries donen almanco aquesta imatge.

Voldria fer-li de mostra un botó. La Llei del sòl. Un dels sis partits que li donen suport entrà ara fa una setmana un projecte, una proposició de llei del sòl, un tema molt important, a esquena del conseller responsable d'aquesta àrea, del PSM. Minuts més tard va ser retirat amb un emperó: volien emprar el Partit Popular per ser deslleials amb vostè, i jo li dic que té tota la lleialtat d'aquest grup, que no jugarem mai a dividir aquest *hexapartito*, però sí que li deman més cohesió, més lleialtat al Govern, amb vostès mateixos, perquè si la tenen amb vostès mateixos la tendran amb l'oposició.

Posi, Sr. President, l'accent en l'acció eficaç, no estableixi estratègies permanents de desgast a l'oposició. Li ofereixo una vegada més -ja sé que vostè no la vol, però sí que la hi ofereixo- la meua lleialtat i la del meu grup...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

...perquè per recuperar la credibilitat la necessitarà. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs, una vegada més pel to de la pregunta. Jo el que li vull dir, Sra. Estaràs, és que aquest és un pacte de govern que està conformat per distintes formacions polítiques a les quals ningú, absolutament ningú, no els ha llevat el dret d'opinar. Jo crec que aquesta és una de les grans riqueses d'aquest pacte, i he de dir que jo n'estic ben orgullós, que sigui així. Sempre les opinions s'han fet des del respecte.

Per cert, Sra. Estaràs, home!, un queda un poc sorprès que sigui vostè que em doni lliçons de pactes a mi, i de dignitats i de respecte, quan vostè durant la campanya electoral volia tornar la dignitat a una institució a la qual governava amb uns altres socis, si no ho record malament. Per tant, escolti, jo en qüestions de pactes crec que en sé un poc, perquè així mateix n'he fet alguns, i crec que no puc aprendre massa dels pactes que vostès han fet, que sempre han acabat a bufetades. Per tant em quedaré amb el meu fer, que crec que fins ara no m'ha anat molt malament, i disculpi'm, li agraïsc de tot cor tots els consells, però en aquests moments em qued amb la meua manera de fer perquè la seva no m'acaba de convèncer.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 2111/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política de coordinació de policia local.

A continuació passarem al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular, i per defensar-la té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Interior, la pasada semana compareció usted en la cámara de este parlamento para avanzar su acción de gobierno en esta legislatura, i realmente de su comparecencia en el Grupo Parlamentario Popular nos hemos quedado ciertamente preocupados, porque mucho nos tememos que la seguridad de nuestros ciudadanos no va a quedar ni mucho menos garantizada. Se ha visto en la anterior pregunta que le he realizado. Después de lo que ha caído parece ser que todo se ha hecho bien, y yo vuelvo a decir que se han hecho muchísimas cosas mal, y es bueno sacar conclusiones de lo que se hace mal para que no se vuelva a repetir pero, bueno, usted tiene la posibilidad de decir que todo ha ido bien y yo también tengo la obligación de decir aquello que no ha ido bien.

Por ello el Grupo Parlamentario Popular le interpela hoy porque tenemos preocupación, como usted, por la seguridad ciudadana. Mire usted, Sra. Consellera, vivimos en una comunidad que tiene el dudoso honor de encabezar el índice de criminalidad de toda España; tenemos 78 actos criminales, 79, 78,8 actos criminales por cada 1.000 habitantes cuando la media de España son 50,7. Eso se refería al año pasado, este año cuando se publique será más. És un índice que da el Ministerio del Interior, no es nada sospechoso; por lo tanto quiere decir que hay un problema real, hay un problema que lógicamente hemos de abordar y hay unas condiciones que se puede desde el Gobierno actuar para que este problema sea menor en la realidad.

Como usted sabe muy bien nuestras islas tienen una característica peculiar. En primer lugar son insulares, son (...) una comunidad insular repartida en cuatro islas pobladas, y que lógicamente tiene lo peculiar que al millón de habitantes permanente que tenemos en las Islas hemos de sumar una suma de más de 12 millones de visitantes al año, lo cual evidentemente eso se plantea de otra forma. Si tenemos además en cuenta que cuando se hizo el reparto de Fuerzas de Seguridad del Estado, policía y Guardia Civil, se hizo en una población que no llegaba a los 800.000, tenemos el déficit de que no hay seguridad para 200.000 habitantes más, que además la población flotante no ha sido contemplada en ese reparto y que además las medidas de seguridad en puertos y aeropuertos han crecido, con lo cual se han tenido que retirar policías y guardias civiles de la calle, del servicio directo a los ciudadanos.

Por ello el pasado año nosotros hicimos algo que fue, la pasada legislatura, algo que fue..., algo que considero que fue un acierto, y fue potenciar al máximo los cuerpos de policías locales. Nos encontramos con municipios con menos de 25.000 habitantes que en el verano superan los 25.000, y éstos

evidentemente no puede hacer por si solos frente, sino que han de contar con una fuerza de policía adecuada para que en este tiempo de verano puedan acoger con el tema éste.

Hicimos algún esfuerzo importante tanto en lo material como en lo legislativo porque modificamos la Ley de coordinación de policías locales. Con esta ley usted tiene la base jurídica necesaria para proporcionar más seguridad y de mejor calidad. El gobierno del cual usted forma parte tiene la obligación de continuar y mejorar o innovar en aquellas medidas que crea conveniente para que los 2.700 policías locales de Baleares tengan la autoestima que proporciona el respaldo de sus superiores, tanto a nivel municipal como autonómico, y la profesionalidad que se adquiere a través de una formación adecuada y de disponer de los mejores y más adecuados medios para desarrollar su trabajo en óptimas condiciones. Nosotros lo conseguimos en parte, evidentemente todavía queda mucho por hacer y espero que ustedes también lo puedan conseguir si continúan políticas positivas a favor de los cuerpos de policías locales.

Le recordaré, aunque sea de manera resumida, el trabajo que hicimos. Hay una comisión de coordinación de policías locales, por cierto a la que usted todavía no ha reunido, de Baleares, y creo que es uno de los instrumentos que tiene usted para coordinar y para canalizar las ansias de las policías locales en el aspecto profesional. Se creó un registro de policías locales para que nos pudiese decir la necesidad que teníamos de formación de policías, no sabíamos ni los que había ni cuándo se jubilaban; ahora sí que lo sabe usted porque lo tiene; le puede proporcionar los cursos necesarios para formar nuevos policías y tener las plantillas cubiertos. Se aumentó la formación, se pasó de 520 horas a 850 horas lectivas para los policías locales; el curso se hace antes de entrar de policías, no cuando ha entrado de policía ya, que es otra ventaja. Y sobre todo había un problema de las islas menores, que para hacer el curso tenían que venir a Mallorca a hacer el curso, y por primera vez en esta comunidad se descentralizó la formación y se hacen cursos de policía tanto en Menorca como en Ibiza. Con ello hemos tenido un gran éxito porque ha sido posible que personas que ya viven en estas islas, que han nacido o residen en estas islas, incorporen las plantillas de policías sin tener que moverse de su isla y sin el handicap que era el tener que venir a Mallorca con los gastos que ocasionaba.

Para que usted se haga una idea de la dimensión que supone este asunto le diré que el 33% de la plantilla de policía actual en Baleares se formó y se incorporó en la pasada legislatura, un tercio de los policías locales se formó y se han incorporado a los cuerpos de policía en la pasada legislatura. En estos últimos cuatro años, si los contamos todos ya, hay 1.000 nuevos más en Baleares, que será más del 33%. Hemos dotado con 108 vehículos y 121 motos a los policías para que puedan hacer mejor su actividad y, Sra. Leciñena, lo importante no es el color de los coches, lo importante es lo que van dentro de los coches; no pierda usted este referente que es muy interesante.

Se ha procedido o se inició un plan, se diseñó una estrategia para informatizar toda la policía local, que se dejó el concurso convocado y creo que usted ha dicho que va a continuarlo. Se creó algo muy importante: había una policía de temporada que estaba formada por 170 horas; ahora existe una policía turística

que tiene una formación de 850 horas, las mismas que un policía local, porque evidentemente en una población como la nuestra, donde poblaciones de menos de 5.000 pasan a 25.000 o 30.000 habitantes, o de menos de 10.000 pasan a 50.000, es preciso que en esa época de gran afluencia de público pueda haber un mecanismo que permita incorporar a policías formados adecuadamente a esta plantilla de policía para reforzar los servicios que exigen los ciudadanos.

Yo creo que ha sido una cuestión buena y yo creo que..., la interpelación se la hago, Sra. Leciñena, porque es conveniente que nos pongamos de acuerdo todos en lo que vamos a hacer. ¿Está dispuesta a continuar con el plan de trabajo iniciado por el anterior equipo de gobierno, aunque introduzca las correcciones que usted crea convenientes para mejorarlo? ¿Está dispuesta a seguir dedicando medios y dotaciones económicas para mejorar los cuerpos de policías locales?, ¿a hacer inversiones en policía local? ¿Está dispuesta a mantener la policía turística, que tan buenos resultados ha dado? ¿Está dispuesta a ayudar a aquellas personas que aun no tiene titulación suficiente, que son los auxiliares de policía, para que puedan obtener el título de policía local? ¿Posibilitará que los policías locales puedan incorporarse en un día y con la formación pertinente (...) al nuevo cuerpo de policía autonómica? ¿Está dispuesta a trabajar y a aunar esfuerzos para ampliar a la licenciatura el convenio actual de la diplomatura de técnico en seguridad pública de las Islas Baleares? ¿Firmará usted el convenio con el Ministerio del Interior para que las policías locales puedan acceder a los datos que tiene Tráfico sobre los vehículos y saber a quién pertenecen éstos y si tienen o no seguro? Le recuerdo, Sra. Leciñena, que éste que era un servicio que ya estaba dando la conselleria a través del 112 ha sido inexplicablemente suspendido; hoy los policías locales no pueden acceder, no sé por qué razón, a este servicio que tan buenas medidas ha aportado a las policías locales.

Sra. Consellera, siempre que usted trabaje en líneas de (...) policías locales, de proporcionar a través de este cuerpo más seguridad a las Islas Baleares nos tendrá a su lado. Yo creo que ha sido una buena actuación, yo creo que si usted analiza globalmente lo que se hizo para las policías locales la pasada legislatura no solamente puede estar satisfecha sino que verá que los policías locales también están satisfechos.

No haga usted cundir el pánico, no (...) el desánimo. Esta suspensión de este servicio de acceso a datos de tráfico ha caído muy mal en policías locales porque pensaban que era un servicio consolidado; ustedes lo han interrumpido sin dar ninguna línea alternativa. Yo creo que esto no es conveniente.

Por lo tanto, Sra. Consellera, yo espero aquí su respuesta, aguardo aquí sus propuestas y confío en que al final pueda usted obtener respaldo nuestro.

Muchísimas gracias.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. En relación con la interpelación del Grupo Parlamentario Popular sobre la política del Govern, relativa a la coordinación de las policías locales de esta comunidad autónoma, creo que en primer lugar conviene recordar el marco legal que afecta a este cuerpo de seguridad municipal. Según el Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares reserva a la comunidad autónoma la coordinación y el resto de facultades en relación a las policías locales en los términos que establece la ley orgánica.

La Ley orgánica 2/1986, de 13 de marzo, de fuerzas y cuerpos de seguridad, regula, entre otras cuestiones, diversos aspectos fundamentales relativos a la organización y a las funciones de las policías locales que constituyen el marco de ordenación de la comunidad autónoma en esta materia. Esta misma ley orgánica señala las formas de participación de la comunidad en el mantenimiento de la seguridad pública y específicamente señala los principios generales, competencias y el régimen estatutario de la policía de estas comunidades autónomas, así como las formas de colaboración y coordinación entre el Estado y las comunidades.

Dentro de este marco se aprobó la Ley 6/2005, de 13 de junio, de coordinación de las policías locales de las Illes Balears, que, en el artículo 9, define el concepto de qué es la coordinación, y en el artículo 10 las funciones de coordinación de las policías locales. Estas funciones han sido atribuidas a la Dirección General de Interior por el Decreto 11/2007, de 11 de julio. Esta normativa es el argumento que permite establecer a la Conselleria de Interior una misión concreta que le posibilite asumir su competencia en materia de coordinación de policías locales y que, a modo de objetivo general, contemple en su totalidad las necesidades expresadas en la legislación vigente.

Esta es una misión destinada a ser cumplida por el Instituto de Seguridad Pública de las Illes Balears, como órgano de la Dirección General de Interior, y esta misión consiste en determinar los criterios necesarios para adecuar la organización, dotación y actuaciones de las policías locales de las Illes Balears a las finalidades generales de la seguridad pública; fijar los medios para la homogeneización de las mismas y crear un marco de apoyo y colaboración interinstitucional e interpolicial; la gestión administrativa del Servicio de Coordinación de Policías Locales y la elaboración y ejecución del plan necesario para la creación y organización de un cuerpo de policía autonómico en la posterior gestión administrativa del mismo.

Por tanto, conscientes de su importancia, estamos elaborando un plan de gestión del Instituto de Seguridad Pública que posibilite su potenciación y consolidación organizativa, que aporte un sistema de gestión que lo capacite para afrontar con garantías las necesidades que en materia de seguridad pública son competencia de la Conselleria de Interior, al tiempo que es un instrumento eficaz para la consecución de los objetivos y directrices que nos hemos propuesto. Este plan de gestión del instituto, cuya implantación se prevé que sea en un año, en ningún caso paralizará la ejecución de los proyectos de coordinación previsto, y está

basado en un modelo de gestión que contiene tres elementos fundamentales: la orientación del Instituto hacia los usuarios del servicios que presta; la mejora continua y la gestión por procesos.

El despliegue y la implantación final del plan reúne todos los requisitos por hablar de gestión de calidad y puede dejar al Institut de Seguritat Pública en una situación muy favorable para pensar en una futura certificación ISO.

En este sentido, se ha considerado absolutamente prioritario definir con toda claridad el enfoque que debe tener la Direcció General de Interior y el Instituto de Seguridad Pública de las Islas Baleares en relación a las necesidades de servicio que prestan. De forma muy resumida, el enfoque definido cubrirá las siguientes necesidades:

Cubrir, en el marco de sus competencias, en la mejora de la calidad de la vida de los ciudadanos visitantes de las Islas Baleares, en todos los aspectos relativos a la seguridad pública, trabajando para mejorar la coordinación y la calidad de los servicios de la policía local, y como soporte administrativo y de coordinación de un futuro cuerpo de policía autonómica.

Facilitar a las entidades locales ayuda y asesoramiento en el marco competencial de la seguridad pública y de las policías locales.

Recoger y analizar las expectativas de los miembros y cuerpos de policía de las Islas Baleares, y proponer y aplicar, en su caso, acciones encaminadas a la mejora de la calidad del servicio, a la motivación de los agentes, la mejora del clima laboral de sus organizaciones y a la dignificación de la profesión de policía local y autonómico.

Facilitar a la Conselleria de Interior y al director general de Interior un equipo técnico, estable y cualificado, en el marco de una organización eficiente y eficaz, capaz de desplegar técnicamente las directrices y criterios programáticos que se señalen en materia de coordinación policial y de seguridad pública.

Desde la Conselleria de Interior somos plenamente conscientes de la transcendencia que para la seguridad de sus ciudadanos y visitantes de nuestra comunidad autónoma tienen la potenciación y una coordinación efectiva de las policías locales, y las de ésta con las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado. No hay que olvidar que el número de agentes de policía local supone más del 50% del total de efectivos policiales en nuestras islas.

La política de la conselleria relativa a la coordinación de las policías locales se sustentará en las siguientes líneas básicas: definición clara de un programa de formación; una mejora cualitativa y cuantitativa de los recursos humanos de las policías locales para lograr una estabilización profesional y laboral; contribuir con los ayuntamientos a la mejora de los recursos materiales de los policías y mejorar las infraestructuras.

Queremos implantar un modelo policial con una gran base de formación, capaz de afrontar los nuevos retos que la

sociedad le demanda, como pueden ser, entre otros, la violencia de género, la mediación de conflictos, el acoso escolar, la ansiedad laboral o los temas medioambientales, como son ruidos, contaminación o agresiones medioambientales. Un modelo de policía que tenga en cuenta las características de nuestras islas y la idiosincrasia de su población, con conocimientos de idiomas, lo que supone algo más que un módulo de 40 horas que es lo que se ha hecho hasta ahora, totalmente insuficiente para un mínimo conocimiento de cualquier idioma, tanto sea para policía local como para policía turística.

Cualquier persona que tome la decisión de ser policía lo tiene que hacer bajo una base sólida de formación, por lo que se procederá a la adaptación del nivel de exigencia y titulaciones actuales para las diversas categorías de policía local. A corto y medio plazo, la titulación exigida para el ascenso a policía local es una inversión en calidad profesional y, por tanto, en el servicio que reciben los ciudadanos. Vamos a conseguir el máximo de profesionalización de las policías locales, continuando incidiendo en la denominada carrera profesional. Hasta ahora no se ha avanzado lo más mínimo, se han estado haciendo cursos de promoción, estudiando los mismos temas un poco más ampliados, pero no ha existido un diseño curricular adecuado.

Es preciso disponer de un estudio sobre las necesidades de cada ayuntamiento, que no tienen que ser iguales para todos. Para ello vamos a confeccionar un cuestionario para el personal policial, para el de mandos y también se solicitará a los ayuntamientos la relación de vacantes de policías locales que desean cubrir, con la finalidad de adecuar las necesidades reales a la oferta formativa. Se ha de diseñar una política de personal policial en función de la necesidad de cada municipio y de su realidad socioeconómica.

Hay que trabajar para recuperar el orgullo de ser policía y la formación también será una herramienta útil. Se posibilitará, a lo largo de esta legislatura, que la policía local pueda disponer de unas instalaciones adecuadas para las funciones que tiene encomendadas para la formación básica, la promoción, especialización y formación continuada. La formación continuada debe ser un derecho y una exigencia y la base de la carrera profesional. Está previsto convocar a finales de noviembre el plan de formación continuada para policías locales para el próximo año, basado en un estudio de detención de necesidades formativas policiales.

En cuanto a cursos de promoción, está previsto realizar uno cada semestre. Para favorecer la promoción seguiremos planificando cursos para acceso a la UIB para mayores de 25 años, de una duración de 100 horas, con la evaluación optativa como curso de equivalencia de dispensa del grupo C.

Es nuestra intención descentralizar los cursos, de tal manera que, además de las subsedes que tiene la Escuela Balear de Administración Pública, la EBAP en cada isla, se hagan cursos en otros municipios para la igualdad de oportunidades. Por qué, me pregunto, ¿por qué los convenios suscritos por el anterior conseller de Interior se hacían únicamente con ayuntamientos del PP? En el caso de Mallorca coincidía que tanto Palma, como Inca y Manacor eran consistorios que estaban gobernados

por este partido. En Menorca se traslada toda la formación policías del municipio de Maó a Ciutadella, y en Eivissa se pasó de Vila a Santa Eulària. En tiempos anteriores los cursos no se ceñían a uno sólo de estos municipios sino que se impartían en diversos municipios sin importar el color político.

Dentro del objetivo de descentralizar la formación, tenemos previsto realizar algunos cursos para formar a monitores y formadores permanentes en cada isla, lo que supondrá un menor coste, una mayor estabilidad en la promoción de los cursos y una mayor formación del personal.

Se continuarán y en algunos casos se ampliarán los convenios de formación especializada que requieran el apoyo de instituciones educativas de acreditada solvencia educativa, como puede ser la EBE. Igualmente se mantendrán y concertarán convenios con otros centros de formación policial de otras comunidades autónomas, con la finalidad de rentabilizar y elevar el nivel pedagógico de algunos cursos dirigidos a altos mandos policiales o que requieran de una gran especialización.

Para conseguir una mayor estabilidad del personal contratado por las administraciones locales se estudiará la posibilidad de que sean los mismos ayuntamientos quienes realicen la selección, con el apoyo de la administración autonómica.

A través de la elaboración de una propuesta de modificación normativa, se va a dar cobertura a las vacantes de policías locales por falta de titulación de sus aspirantes, lo que posibilitará durante un período transitorio la contratación de policías auxiliares. Con esta decisión se da solución a la problemática que en este sentido vienen arrastrando algunos municipios de Eivissa y Menorca. El sistema de acceso actual lo único que hace es crear inestabilidad funcional en la profesión; vamos a estudiar fórmulas para conseguir una mayor estabilidad. En estos momentos existen agentes que llevan más de diez años en situación de interinos, lo que es motivo de cambios continuos de municipios intentando conseguir una mayor estabilidad.

Está bastante olvidado el envejecimiento de la población que también afecta al personal policial y que en pocos años supondrá un elevado porcentaje en las Islas Baleares. Esto hace necesaria la realización de estudios que indiquen en qué nivel nos encontramos y en qué nivel nos encontraremos a medio plazo para poder evaluar distintas opciones en relación a modificar o desarrollar plenamente las leyes de segunda actividad de la policía local de Baleares o la posible creación de unos puestos de policía o no.

Planteamos (...) general de las policías locales y estamos trabajando en la modificación de (...) de uniformidad y específicamente en el cambio del color de los vehículos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Leciñena.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sí. Apostamos por el color blanco en la adquisición de nuevas unidades, en casi total sintonía con el color que mantiene este cuerpo de seguridad en el resto de comunidades del Estado. De (...) preocupa el color, sino también nos preocupa la dotación que tienen estos vehículos por dentro, cosa que dejaba mucho que desear tanto a seguridad como a nivel de medios técnicos en los coches que el anterior conseller distribuyó entre los ayuntamientos.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Leciñena. Per fixar posicions i per un temps de cinc minuts, poden intervenir els diferents grups parlamentaris que ho sol·licitin. Grups que vulguin intervenir? El Sr. Alorda té la paraula.

Ah, Sra. Marí té la paraula, perdoni, no l'havia vist.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ens trobam en la tessitura d'haver de respondre una interpel·lació del Partit Popular en la qual no es demana res en concret a la consellera d'Interior sinó que, a partir d'una mena de generalització completament difuminada, es parteix d'un plantejament general. Potser el Sr. Rodríguez s'ha confós i ha cregut que ja érem al debat de l'estat de l'autonomia en formular-la, no ho sé.

En aquest moment s'està desenvolupament encara la llei que es va promulgar a l'any 2005; efectivament, la llei es pot desenvolupar en un sentit o un altre i no fa falta dir-ho, encara hi ha aspectes que es troben per desenvolupar. La consellera d'Interior però, Sr. Rodríguez, fa només cent dies que és al Govern, no ha tengut tant temps com varen tenir vostès per desenvolupar-la. No li exigeixin per tant una ultradiligència impossible, necessita el seu temps per fer la feina.

La policia local és la més acostada al ciutadans, aquella que depèn directament dels municipis, el Govern ha fet ja unes accions molt concretes per tal de coordinar els cossos de la policia local en aquesta comunitat autònoma i que ara fa uns moments ens ha detallat la consellera. Ha establert que les funcions de coordinar les policies locals estan en mans de la Direcció General d'Interior; les necessitats d'aquesta coordinació de les policies locals les complirà l'Institut de Seguretat Pública de les Illes Balears, serà aquest organisme el que determinarà els mitjans per a la homogeneïtzació de les policies locals, és a dir, uniformes, colors, sous, etcètera.

Així mateix, s'està elaborant el Pla de gestió de l'Institut de Seguretat Pública. També, per exemple, a Eivissa i a Formentera ja s'ha creat el Consell Pitiús de Coordinació Policial, instrument bàsic de coordinació, i també s'està en procés a Menorca i a Mallorca. Per tant, una feina des del nostre punt de vista molt positiva. La resta pensam, al meu entendre, correspon als ajuntaments.

Per tant, no veim, Sr. Rodríguez, que la consellera d'Interior hagi de tenir cap problema a l'hora de realitzar les tasques que pertocquen al Govern en relació amb la policia local, fet que ha demostrat en aquests moments a bastament a la seva intervenció. Potser el que el preocupa és un dels elements que ha aixecat una mica de polseguera entre determinats sectors que ha estat l'exigència d'un nivell d'estudis superior al que s'havia demanat fins ara; entenem però que aquest element en la formació dels membres de la policia local es fonamenta en les necessitats d'una societat cada vegada més complexa i canviant, els policies locals han de tenir aquesta formació per tal de poder atendre les necessitats de la nostra societat. Això no vol dir, evidentment, que no s'hagi d'aplicar la necessària flexibilitat a l'hora de permetre l'accés al cos i la formació permanent dels seus membres, flexibilitat.

Però si quan vostè era conseller d'Interior, Sr. Rodríguez, va pensar construir una policia autonòmica a partir de la policia local, crec que es va equivocar, des del meu punt de vista. La policia autonòmica és tota una altra cosa, es tracta d'un projecte autònom, d'una policia que ha de crear-se de bell nou, per tal que tenguí les característiques d'una policia nacional. Això no és una policia local ni es pot establir a través de sumes diverses, a partir de les policies locals, l'esperit n'és tot un altre.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. És evident i aquí s'ha posat de manifest que més d'un 50% dels efectius policials que hi ha a les Illes Balears correspon a les policies locals, a les policies municipals, i d'aquesta xifra pensam que el primer que s'ha de destacar, des del Grup d'Unió Mallorca, des del Grup Parlamentari d'Unió Mallorca pensam que el primer que s'ha de destacar és la immensa necessitat que hi hagi més dotació d'altres cossos de seguretat a les Illes Balears. La realitat és que la policia local està exercint funcions que no li corresponen i aquesta realitat fa que els ajuntaments i el Govern de les Illes Balears per extensió, però sobretot els ajuntaments, hagin de fer un sobre esforç que, en teoria, no els correspon. Per tant, pensam que la situació creada i la necessitat de coordinació i la necessitat de potenciació de les policies locals està íntimament relacionada amb l'escassetat d'efectius dels cossos i seguretat de l'Estat.

Pensam, i mereix la pena constatar-ho, i no ens cauen els anells per fer-ho, que a la legislatura passada és cert que es va fer una tasca, se'ns ha recordat a l'exposició de la interpel·lació una gran part d'aquesta tasca que es va realitzar; és evident que la policia turística va ser una aposta positiva que va ajudar als ajuntaments a fer front a aquestes necessitats de servei que no pal·lien els cossos de seguretat de l'Estat, és evident que es varen donar més mitjans materials, cotxes, motos, més mitjans de diversos tipus, informatització; és evident que es va fer

aquest esforç i consideram que és positiu reconèixer-ho. I també consideram que és evident que la consellera té la voluntat no només de continuar aquesta tasca positiva executada, sinó també innovar i crear noves prestacions i nous serveis per encara millorar aquesta coordinació, aquesta planificació i aquesta necessitat de formació que té la nostra policia local.

El que succeeix és que aquí la gran aposta estratègica de país és la policia autonòmica, és evident que el nou Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, tots ho sabem, ens dóna la possibilitat de crear una policia autonòmica pròpia de les Illes Balears i l'aposta del Grup Parlamentari Unió Mallorca és que aquesta policia autonòmica sigui una policia autonòmica integral, per tant sigui realment la gran protagonista a l'hora de dur a terme la necessitat de seguretat ciutadana que sent la nostra societat. Ha de ser una policia integral, dotada a l'estil del que ha succeït a la resta de comunitats autònomes, com Catalunya i Euzkadi, per tant amb molta dotació, amb molt personal i capaç d'integrar i donar servei a tot el territori. Aquesta és l'aposta de veres, aquesta és l'aposta estratègica que ens pot dur a aconseguir baixar les ràtios de criminalitat i tenir unes ràtios de seguretat ciutadana.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per abundar d'alguna manera en els arguments que ja s'han anat apuntant respecte d'aquesta interpel·lació de la policia local. Jo confii que el tema i el debat sobre les forces de seguretat sigui un tema estrella en aquest Parlament durant aquesta legislatura; seria bo i seria necessari que així fos.

Estam contents també d'haver sentit en boca del Partit Popular que la situació per part de les forces de seguretat de qui ha tengut la gran competència i manté avui, a les Illes Balears, com són les forces i cossos de seguretat de l'Estat, estan realment en una situació inacceptable des de sempre i des d'una situació en què, fins i tot ajuntaments, consells insulars, paguen cases quarters, cedeixen solars, en una situació que no s'adiu amb la vuitena potència amb PIB mundial i amb tot un Estat espanyol que no s'acaba d'entendre que amb la quantitat de recursos que aportam els illencs a les arques de l'Estat ens trobem amb aquesta situació amb les forces de seguretat, que és absolutament inacceptable i insuportable.

Per altra banda, per tant, ja s'ha dit, la policia local ha hagut d'assumir un rol que no li correspon en bona mesura, amb una dificultat també de coordinació no ja entre ella sinó amb aquestes forces i cossos de seguretat; però ara, afortunadament, ens trobam a un altre estadi, aquelles esmenes que fèiem nosaltres a l'Estatut del 83, del 91, del 99, que no arribaven a entrar dins el text estatutari, ara pareix que ja hi ha, a la fi, el gran consens que aquesta policia autonòmica, aquesta policia pròpia, és la que ha d'assumir aquest paper. Per tant, dins la

Llei de policies de les Illes Balears, dins el gran moment estructurant, és evident que la policia local hi ha de tenir el seu paper.

Podem seguir debatent, i és interessant parlar de la coordinació, de la cooperació, de l'homogeneïtzació, de la formació, dels requisits d'accés i dels mecanismes de carrera professional dins la policia local, però jo crec que ara el gran repte és incardinar policia local, policia autonòmica i dotar-la de recursos i evidentment que pugui dur a terme la seva funció dins la seguretat del país que és el gran repte que en aquest moment tenim plantejat.

Nosaltres, en aquest sentit, donam suport a la consellera, que sigui capaç de dur a bon port aquest repte; és difícil, perquè a l'Estat, ens ho demostra cada vegada, li costa molt admetre dèficits de dotació, li costa molt admetre aquesta situació d'espòli que viuen les Illes Balears, i sense recursos no hi pot haver una situació realment digna d'exercici d'una competència d'aquest nivell tan important, com és la seguretat.

Per tant, nosaltres donam suport a aquestes iniciatives que s'han apuntat. Jo crec que, per exemple, per dir una cosa més anecdòtica, però que creim important, una revista en aquest sentit i la comunicació en general del que és la policia, de la feina que ha anat fent l'Institut de Seguretat Pública de les Illes Balears en la mesura que li corresponia, s'ha d'intensificar, però ja dic, crec que tot ha de quedar ja a hores d'ara emmarcat dins el gran debat de la llei de policia local.

Curiosament, anecdòticament, pareix que és un dels elements que tothom toca, perquè realment és estrident, el color dels cotxes, per tant, com que crida l'atenció, jo també li apuntaré, anecdòticament, jo li demanaria que sí que faci un estudi de si és possible dotar millor, però també aquest canvi, com a mínim la secreta que no es passegi amb el mateix model, perquè realment passa molt poc desapercebut aquell model que es va impulsar l'anterior legislatura.

Un altre tema que ens interessa i n'hi faig trasllat, totes les dificultats, que no ha tengut la policia local en matèria lingüística, creim que els cossos i forces de seguretat aquest tema l'han d'extremar, i crec que fa molt de mal, baldament siguin altres tipus de cossos, qualsevol mena de polèmica i de disfunció respecte que tinguin dificultats els ciutadans quant a l'ús de la llengua.

Per últim, Sra. Consellera, li record que al darrer conseller que hi va haver li vàrem demanar la seva dimissió perquè es dedicava a advertir als delinqüents que tendrien visites de la Guàrdia Civil; confii que això realment tinguem garanties d'una gran professionalitat, d'una gran independència dels cossos de seguretat, que no pugui permetre una politització a aquest nivell com el que es va produir, sense policia pròpia, en aquest país en el cas del cas Andratx i no sabem a d'altres. Això no pot passar i això s'ha de garantir a partir de la independència de l'actuació policial. Confiam plenament a no haver-li de demanar, per descomptat l'advertim que si sabéssim que vostè fa res mai semblant ja ens podrà venir que era al seu despatx a l'hora que fos que, evidentment, també li demanàriem la dimissió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Fa uns moments advertia la portaveu del Partit Popular, dirigint-se al Govern, que assumís el president el seu paper de responsabilitat i que no fes oposició de l'oposició; no sé, no entraré a valorar aquelles apreciacions que feia la Sra. Estaràs, però no sé, si hagués escoltat la intervenció del portaveu del Partit Popular, si li recriminaria deixi de fer d'exconseller i faci oposició des de les files del Partit Popular. No faré, no extremaré la crítica aquí, és obvi que una persona que ha exercit amb intensitat, segur, una funció, doncs de vegades li pugui quedar aquest *deje*, però crec que sí seria bo que tots ens situem a l'espai polític allà on ens han col·locat els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Per tant, vagi la situació del tema, la segona qüestió que volia plantejar és que probablement una interpel·lació, un debat en matèria de seguretat que, com deia el portaveu del BLOC, ha de ser i és un tema estrella, ha de ser en aquesta legislatura, i ho és sempre perquè és una preocupació de les que màxim preocupen els ciutadans, és el tema de la seguretat, no és avui el moment oportú. I ho dic amb bon to, ho dic perquè fa cent dies aproximadament d'una presa de possessió i, probablement, fa pocs dies vàrem tenir a comissió, a seu parlamentària, l'explicació de les línies estratègiques de la conselleria i s'hauria de deixar desenvolupar aquest marc, i sí que reconeixeria i reconec que seria bo que, previs tots els passos que s'hagin hagut de donar, de consens polític entre totes les forces polítiques, si és possible, damunt d'un model policial, damunt d'aquesta futura policia d'Illes Balears que tots desitjam, doncs hi poguéssim haver un debat a seu parlamentària i a plenari sobre la situació de la seguretat pública i del model policial a les Illes Balears, i deia, Sra. Consellera, que li tramet des d'aquesta tribuna.

Però no és ara el moment d'obrir aquest debat, perquè en definitiva no ha estat, i ho dic amb tot el respecte cap al portaveu que ho ha plantejat, una interpel·lació concreta damunt la policia local. S'ha vist a les diferents intervencions que s'han produït, fins i tot a la mateixa intervenció de l'interpel·lant, que hem estat més davant un debat difós de seguretat pública que davant d'una qüestió puntual de coordinació de policies locals.

Però he d'entrar a l'envit i evidentment que la seguretat a les Illes Balears és preocupant i que hi ha hagut des de fa històricament uns índexs de criminalitat superior a la mitjana i superiors a unes ràtios desitjables, seguretat i fet turístic és un debat que hem d'afrontar i l'hem de saber negociar com a comunitat autònoma, el Govern de les Illes Balears ha de saber negociar aquest fet turístic que marca unes diferències a les hores de cobrir ràtios. Han apuntat, crec que tots els portaveus parlamentaris, el fet d'aquest sobre esforç que realitzen les nostres policies locals i no és per altra raó que les policies

locals cobreixen aquest fet turístic que marca una diferència important respecte d'altres comunitats. No tenc ara present, però trobaríem molta semblança entre el nombre de grans capitals que no tenen el fet turístic amb les mateixes policies que puguin tenir ajuntaments, ja no diré com el de la ciutat de Palma, sinó com el de Maó, el d'Eivissa i d'altres municipis d'aquest nivell. Per tant, crec que s'ha d'assumir un repte plantejat per l'intervinent, és a dir, i que estic convençut que vostès hi treballen de debò, que és que el fet turístic sigui reconegut per l'Estat a l'hora d'invertir en forces i cossos de seguretat.

Però també vull dir una cosa, aquest és un dèficit històric, com alguns apuntaven, i també és ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Acab de seguida. I també és veritat que en els últims mesos s'ha incrementat d'una forma important almenys la policia nacional, però reconeix que hi ha un dèficit. Per tant, únicament l'ànim, Sra. Consellera, que damunt dels trets que vostè ha plantejat de coordinació de policies locals es realitzi aquesta feina, que em consta que ja la fa, i que, quan vostè ho estimi oportú i el Govern, ens duguin a debat, a un debat si és possible consensuat sobre seguretat pública a les Illes Balears i un model policial que a veure si es produeix el que tots desitjam, que sigui un acord unànime d'aquest ple.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Vol l'autor de la interpel·lació intervenir? El Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Antes que nada quiero rechazar de plano, para que quede meridianamente claro, la afirmación que ha hecho el representante del grupo político del BLOC. Justamente la fuerza política que más está avergonzando a sus electores, la fuerza política que cambia de tono y de voto cada vez que le interesa. La fuerza política que acepta Son Espases, que sube las tarifas de residuos y que hace muchísimas cosas más viene aquí a reprochar mi actuación. Mi actuación ha sido siempre limpia, siempre ha sido limpia, neta y en defensa de la democracia, antes, ahora y posteriormente.

Volviendo otra vez al debate de la interpelación. Sra. Consellera, quiero decirle nada más que unas cosas para que las tenga en consideración. Por lo que he oído, va usted a modificar todo o casi todo de la policía local, los cursos, los ascensos, todo. Yo tengo una impresión Sra. Consellera, a usted no la dirigen la condicionan. Lo que usted ha propuesto aquí es lo que (...) la conselleria en el período 99-2003 y no dio resultado, no hubo formación, no hubo acceso a los cuerpos de policía, sólo se hicieron dos cursos de acceso con 120 plazas,

en la pasada legislatura casi 1.000 plazas en 4 años. No funcionará Sra. Leciñena, no deje usted que quien no es conseller, ni director general le dirija, la está condicionando. Por lo tanto, sacúdase la mochila usted, actúe como crea conveniente, pero evidentemente en este caso no (...). Me parece muy bien que suba el nivel de idiomas y que en vez de 40 ponga 80 o 100 horas, ¡fantástico! No había ninguna y yo puse 40, si usted pone 80 habrá puesto lo mismo que yo, 40 más. O si quiere usted que los policías sean licenciados en filología inglesa sabrán mucho más inglés, pero hay que mirar las necesidades con lo posible. Creo que se ha hecho un avance al poner 40 horas, si usted pone 80 enhorabuena.

Pero yo voy a decirle Sra. Consellera dos cosas que son muy importantes. ¿Va usted a reponer el acceso de las policías locales al servicio del 112, que le dice de quién es el coche y si tiene seguro o no? Eso es paso muy importante, afecta mucho a la profesionalidad de los policías, desmotiva a los policías locales. Se ha interrumpido sin tener ninguna alternativa y eso creo que no es bueno. ¿Va a posibilitar que estas personas que no tienen el bachiller superior, a través de cursos con la Universitat de les Illes Balears puedan acceder a la Universitat y puedan ser policías locales porque tienen la misma formación? ¿Va usted a posibilitar que en Menorca y en Ibiza las plantillas se puedan cubrir, si no es así no se podrán cubrir? Esas son mis preguntas. Aquí podemos debatir (...) de las Islas Baleares, que fíjese, como lo cree yo, ya sé los problemas que tenía, no se (...) nada, la base de lo que es el instituto yo sé muy bien lo que era porque lo hice yo cuando era conseller, fíjese si lo sé.

Quiero saber si usted va a seguir, si usted va (...) coches con televisión, o con telemática, ¡fantástico! ¿Va a seguir dando coches a las policías locales? ¿Seguirá dando recursos a las policías locales? Ahora que tienen competencias, tiene competencias de seguridad. ¿Ayudará usted para hacer cuarteles dignos de policías locales? Antes no había competencias, desde el 1 de marzo sí que hay competencia. Y no es el debate de la policía autonómica, ese vendrá más tarde, ahora es de la policía local. Ahora es de (...) familias que tienen este cuerpo como profesión, que aspiran a mejorarlo, aspiran a tener una carrera profesional y que por lo que oído aquí y que lógicamente también veremos en la moción derivada de esta interpelación, veo que no lo tienen claro. O sea, tienen muy claro que algo está cambiando, está cambiando al revés. Sra. Consellera, esto es lo que le pido porque lo pide la policía local ahora mismo. No he venido aquí a decirle lo bien que lo hice. Yo hice lo que pude, usted hará lo que pueda al final, haremos balance y veremos dónde se inclina la balanza.

Yo creo que el color de los coches es muy importante. La gente tiene que ver a la policía venir. Yo no creo que sea tan estridente el color de los coches, el TIB (Transporte Público de las Islas Baleares) sería igual, tiene los mismos colores. ¿Por qué aquel no es estridente y el de la policía sí? ¿Por qué uno lo pusieron ustedes y este lo hemos puesto nosotros? Me parece que es un debate corto de ideas. Aquí lo que hay que hacer Sra. Leciñena es potenciar la policía local porque es un instrumento muy valioso que tenemos. Mire usted, en Calvià hay 80 guardias civiles...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, se li ha acabat el temps, vagi acabant per favor.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

(...) Sra. Presidenta, gracias por su amabilidad. Es que hay muchos debates y sólo tengo cinco minutos.

En Palma hay 500 policías nacionales, hay 900 policías locales, lo mismo pasa en Ibiza. Le quería preguntar ¿en Sant Antoni d'Eivissa cuántos guardias civiles hay y cuántos policías? La policía local está haciendo un soporte que no tiene porque hacerlo, para ayudar a los ciudadanos en caso de emergencia, en caso de necesidad. El Estado está más lejos, está en Madrid, no es receptivo y como ya le dije a usted, en este caso usted tiene un problema, el Ministerio de Interior.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. En contrarèplica té la paraula la Sra. Leciñena.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez. Formación, los cursos, vemos que a todos nos preocupan los cursos y yo no pretendo modificar todos los cursos, lo único que pretendo es mejorar los cursos, creo que hay mucho por mejorar. Me condicionan, mire Sr. Rodríguez si usted me conociera sabría lo difícil es que me condicionen a mi, o que me manipulen. Pregúntele a compañeros suyos de Ibiza que me conocen más. No sólo me preocupa la formación, veo que tenemos el mismo objetivo, probablemente no lo desarrollemos igual y espero tener mejor éxito que usted. A mi me preocupa dónde irá esta formación. Dentro de todo lo que es mejorar esas infraestructuras que usted refiere (...) competencias. Quiero recordar sus declaraciones en la pasada legislatura, concretamente en el 2004, tenía tiempo para hacer cosas si quería y decía: "si queremos tener un buen funcionariado, tanto en policía local como en policía autonómica, -ya hablaba de ella, aunque no dejó casi nada hecho-, debemos de tener una escuela propia, pero también necesitamos un par de años para construirla". Nos hemos encontrado una escuela de policía, no se merece esta ubicación, está ubicada en unas oficinas de una empresa privada que no reúne las condiciones adecuadas para esta formación. Tiene un coste, como le recordaba la semana pasada, de 60 millones de las antiguas pesetas al año, es decir casi 300.000 euros entre el alquiler del edificio y del mobiliario porque nada es nuestro. Y con un compromiso de alquiler hasta el 2011. Como ya le dije Sr. Rodríguez, con lo que se paga en 4 años podríamos haber comprado el edificio, o si no haber seguido comprando más coches o otras necesidades que puedan tener los ayuntamientos en materia de seguridad y de policía local.

Nuestro compromiso es que la futura sede de la policía local estará ubicada dentro del proyecto de Son Banyà, como

ya expuse en la comparecencia que hice la semana pasada sobre líneas estratégicas y además es un solar propiedad del Govern. También conscientes de la importancia de la comunicación, es otro de los temas de pasada que ha hecho usted, no ha hecho mucho en esto, conscientes de la importancia de la comunicación y la coordinación policial, vamos a impulsar el desarrollo a la llamada plataforma informática, que pretende agrupar la información recogida por todas las policías de las Illes Balears y facilitar el intercambio de datos, usted ha hecho referencia antes. La implantación en todo el territorio balear de esta herramienta informática va a suponer una mejora muy significativa de la calidad del servicio policial y también será un beneficio para la seguridad ciudadana. Se ha iniciado el despliegue de material informático y la interconexión entre las policías locales con el centro de coordinación de la Conselleria de Interior.

Por otra parte se está realizando el estudio de viabilidad jurídica de los convenios de conexión con las policías locales. En este sentido se han realizado reuniones de coordinación con el Consorcio de informática local del Consell de Mallorca, al objeto de mejorar la optimización de los recursos y evitar solapamientos innecesarios. También es nuestra intención mantener y potenciar los consells de formación policial, como instrumentos básicos. Se creó el Consell Metropolità en Palma, nosotros hace poco hemos constituido el Consell Pitiuso, está en trámite la creación del de Menorca y está en fase de estudio el Consell de coordinación policial del Pla de Mallorca.

Me habla del número de policías, 1.000 policías nuevos. Usted hablaba cuando entró en la conselleria, está publicado de 2.488 agentes y ahora habla de 2.700. Por lo tanto, lo que se ha incrementado durante estos 4 años ha sido sólo un 10% de policías. En cuanto a formación, yo sumo, y en esto soy bastante experta y sin que nadie me manipule, que la formación no es de 1.000, son 578 nuevos agentes de policía local. Y ya le puedo hacer una concesión de 109 procedentes de policía auxiliar o de temporada. Si quiere que hablamos de plantilla de policía turística, que tanto parece que es la solución para los problemas desde su punto de vista, iba a formar 400 y al final creo que solamente ha formado 277, 123 menos.

En cuanto a vehículos policiales, que tanta ilusión le hace, decir que hizo un convenio de cesión del derecho de uso de arrendamiento, mantenimiento y opción final de compra de 108 vehículos adaptados a las policías locales. El coste total fue de un poco más de 3 millones de euros, un 75% lo pagó la conselleria y un 25% el ayuntamiento adjudicatario. Por cierto, el 90% de los ayuntamientos que están todavía pendientes, ¿que casualidad! Son todos del PP. Es decir, en 4 años por cada coche se habrán pagado 30.294 euros. Digo yo, ¿no hubiera sido más rentable por el mismo precio comprar un coche nuevo cada dos o tres años? ¿Qué estudios técnicos hicieron para elegir el modelo de coche? ¿Qué estudios técnicos hicieron para que los coches policiales estuvieran dotados con los mejores medios policiales; por ejemplo con pantallas protectoras que no tenían? Algún ayuntamiento, por la diversidad orográfica de su término municipal, necesitaba otro modelo de vehículo y no tenía dónde elegir. Es decir, se podían hacer muchas cuestiones.

La policía autonómica pienso que no es el tema de hoy. Ya sabe que es un modelo que yo ya me ofrecí a consensuar. Desde luego no estoy de acuerdo que sustituya la policía local...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Leciñena, vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sí. Finalizar dando las gracias a todos los grupos parlamentarios que me dan su apoyo en estas líneas que he expuesto brevemente. Decirles también de mi disponibilidad para seguir debatiendo sobre seguridad ciudadana. Decirle al Sr. Rodríguez que no utilizaré la interpelación para contestarles sobre la tempestad del día 4, ya encontraré el momento de hacerlo. Y agradecerle su disposición para colaborar en seguridad ciudadana. El tono catastrófico que ha utilizado, la verdad es que no (...) disponibilidad.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

III. Moció RGE núm. 2355/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 1656/07.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 2355 presentada pel Grup Parlamentari Popular sobre transport aeri. Per defensar-la i per un temps de 10 minuts té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La moció que avui presentam en matèria de transport aeri no és més que el reflex d'allò que han estat els compromisos del Partit Socialista Obrer Espanyol a nivell nacional i a més, els acords plenari rera plenari, comissió rera comissió, consells insulars rera consells insulars s'han adoptat per part de les distintes institucions durant tota aquesta legislatura. Avui quan queden 6 mesos per a les eleccions generals, jo crec que és el moment de veure si serà possible obtenir alguna d'aquestes promeses electorals, ara que s'acaba la legislatura. Jo crec que duim massa anys xerrant del mateix, massa anys..., a més el Partit Socialista ens ha donat lliçons dins aquesta cambra en matèria de transport aeri com perquè ara no intentem cercar i aprovar aquesta moció per unanimitat. Són 5 punts molt clars que afecten la cogestió aeroportuària, el transport aeri entre illes i el transport de les illes menor amb la península.

El primer punt evidentment és el model dels 27,5 euros del transport aeri interinsular. És un model que nosaltres varem preparar, varem estudiar fa un any que es va presentar davant el ministeri i va obtenir el suport del ministeri i bàsicament

suposa canviar el sistema. Canviar el sistema dels descomptes dels residents, és un sistema que ens donam compte que no funciona, de fet cada vegada que s'han augmentat els descomptes dels residents s'ha anat pujant per part del ministeri la tarifa màxima dels vols entre illes. Per tant, es tracta de destinar aquests doblers al finançament de la declaració de servei públic entre illes, de tal forma que ni impliqui ni més despesa per part del ministeri i a més tendria un avantatge molt important per als residents extracomunitaris, suposaria que aquests també se'n podrien beneficiar de la tarifa única dels 27,5 euros. Fa quasi un any que el ministeri va dir que ho posaria en marxa, nosaltres varem demanar que ens transferissin els doblers per fer-ho nosaltres, a més, estam xerrant de transport entre les illes, no va ser possible. Varen dir que ho durien endavant ells. Per tant, després de quasi un any sense veure cap tipus de gestió, jo crec que ja és hora que es reflecteixi en els propers pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2008. Els doblers hi són, realment el que s'ha de fer és un canvi de partida, des d'on està previst a la subvenció als ciutadans passi a ser la subvenció de la declaració de servei públic. Per tant, jo crec que hauria d'anar als propers pressuposts.

En relació a aquest tema, els vols entre illes, hem de dir que des del Grup Popular assistim amb molta preocupació als darrers moviments que està fent el ministeri i el Govern entorn a la declaració del servei públic entre illes. Pareix que es vol apostar per un model de tarifa flexible, enlloc d'aquest model dels 27,5 euros. I a més, aprofitant que es vol canviar la declaració de servei públic entre illes pareix que es vol pujar la tarifa màxima de 85 a 88 euros, almanco així va sortir als mitjans de comunicació. És a dir, que a partir de dia 1 de gener pujarien la tarifa de 85 a 88 euros sense saber el motiu i a partir d'aquí s'aplicaria una tarifa flexible que suposaria pujar i baixar un 25% aquesta tarifa de 88 euros. De tal forma que els vols més demandats pels ciutadans de les Illes Balears, vols de primera hora del matí, de darrera hora del matí, suposaria que tendrien una tarifa incrementada entre un 25 i un 50% de les places ofertes, o sigui quasi la meitat de l'avió i arribaria fins a 120 euros per persona i per trajecte. A això se li hauria d'aplicar després el descompte de resident, però estam passant d'una tarifa de 85 euros, 72 quan es va aprovar la declaració, a 88 i després a 120 euros. Aquest sistema és el sistema que sempre ha volgut Air Nostrum, el sistema que sempre ha volgut el ministeri i això per si mateix ja suposa un mal símptoma.

Dir que quan es tramitava la declaració de servei públic entre illes, el primer esborrant incloïa aquesta previsió i aquest esborrany va sofrir un conjunt d'al·legacions i (...) entorn a aquesta flexibilització per part del Consell Insular de Menorca, aquí tenc les al·legacions, per part del pacte progressista d'Eivissa, aquí tenc les al·legacions i per part del Grup Parlamentari Socialista, aquí tenc les declaracions. Totes aquestes declaracions diuen textualment que s'oposen a la tarifa flexible perquè "el número de places ofertes a tarifa bàsica permet flexibilitat que podem produir efectes indesitjables". Oferint el 75% del total de places amb un mínim del 50% per a cada vol, les companyies podran concentrar la major oferta de tarifes bàsiques en els vols en menor ocupació i oferir just el 50% als vols més necessaris. Si a aquesta quantitat li restam les places reservades, normalment amb més antelació pels viatges no residents procedents d'enllaços amb altres vols, es poden

donar molts casos en què els vols més demandats, només un número molt limitat de places i en algun cas cap puguin ser accessibles als residents balears amb tarifa bàsica. D'aquesta manera, els viatgers residents que reservin amb poca antelació els viatges urgents, professionals es poden veure penalitzats a viatjar amb tarifa incrementada. Per tant, nosaltres estem en contra que es vulgui ara sotmetre'ns als interessos de la companyia aèria que estan prestant el servei i que és precisament aquesta tarifa flexible.

A més d'això, també instam que d'una vegada per totes se solucioni el tema de les illes menors amb la península i així presentem dues propostes. La primera seria que s'aprovi una declaració de servei públic de les illes menors amb la península, que garanteixi freqüències, horaris i preus. També la Direcció General d'Aviació Civil, la setmana passada era a Palma el secretari d'estat i el director general i varen dir que ho trobaven inviable, cosa que ens alarma, evidentment. I després nosaltres no estam conformes que en aquest moment sigui el primer any que el servei està en una condició molt dolenta, ha passat a substituir la ruta amb Barcelona una companyia de baix cost, Clickair, ha abandonat la línia Iberia. És una davallada de qualitat molt evident i un problema quant als descomptes de residents, només és amb Barcelona, després qui vulgui enllaçar amb altres destins nacionals ja no té aquest descompte. El tema de la facturació de viatge, no es pot fer una facturació del viatge fins al destí final. I pel tema dels malalts perquè hauran de demanar a l'INSALUD que els retorni i no que els pagui com era de forma automàtica aquests trajectes. A part del mal servei i retards inherents a allò que és una línia de baix cost. Ja hem tengut per desgràcia amb poc temps moltes mostres de retards, de fins a 9 hores, i que era previsible quan xerram d'una companyia de baix cost. Per tant, jo crec que en poc temps es vulgui donar aquestes concessions a Iberia i Air Nostrum, nosaltres no estam conforme ni amb la declaració entre illes, ni amb aquestes rutes.

El darrer punt fa referència a la cogestió aeroportuària dels 3 aeroports de les Illes Balears. Bàsicament ja fa molt de temps, era una promesa del President d'Espanya que es faria la cogestió aquesta legislatura. Nosaltres a les Illes Balears vàrem fer una feina molt intensa en cercar un model consensuat que vàrem aconseguir. A més, l'acord de governabilitat del Govern de les Illes Balears actual diu textualment: "acord immediat amb l'Estat per a la participació de les institucions balears a la gestió aeroportuària". De fet ahir, el representant d'Unió Mallorquina ja es va queixar que no s'havia donat cap passa quan l'acord de governabilitat diu "acord immediat". Per tant, nosaltres també sol·licitam que en 6 mesos s'acordi aquesta cogestió aeroportuària. En relació a aquesta proposta, em consta que es presentaran unes esmenes *in voce* per tal que no hi hagi aquest compromís de 6 mesos, quant als 27,5 euros, quant a la declaració amb la península i quant a la cogestió aeroportuària. Nosaltres estam disposats a consensuar aquesta declaració i llevar aquest termini de 6 mesos quant a la declaració amb la península i la cogestió aeroportuària, encara que ho feim en ares al consens perquè jo crec que 4 anys són suficients. Però en relació als 27,5 euros, és un model que fa un any que en teoria estudia el ministeri la seva inclusió en el pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2008, nosaltres mantendríem exactament els termes de la nostra moció.

Pel que fa al punt 4, es proposaria un text alternatiu substituint el que diu ara, "el Parlament de les Illes Balears rebutja l'abandó de la línia regular d'Iberia amb Barcelona i la seva substitució per Clickair" per una proposta que seria: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes a continuar demanant a Clickair el manteniment dels estàndards de qualitat d'Iberia a la línia de Barcelona i rebutjam l'actual situació de servei de baix cost".

Per tant, aquest seria el plantejament de la moció. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Per fixar posició i per un temps de 10 minuts té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Cabrer, per segona vegada en el mes que duim d'activitat parlamentària parlem de transport aeri i supòs que probablement ho farem moltes vegades, donada la seva importància. El Grup d'Eivissa pel Canvi ja vàrem expressar fa 15 dies que aquest tema és vital per a tota la comunitat i cobra especial relleu a Eivissa, Formentera i Menorca perquè la situació és objectivament pitjor que la que teniu a Mallorca. Ens hauria agradat consensuar tota la moció, més que res perquè jo crec que el tema està per damunt d'interessos electoralistes per tractar d'aprofitar que queden 6 mesos per fer no sé què i que no s'ha fet en temps anterior. Atès que no ha estat possible aquest consens, jo em centraré en els primers punts, faré també una reflexió final i entenc que el Grup Popular accepta les esmenes referides als punts 3, 4 i 5. Passam per tant, a fixar la posició respecte els dos primers punts i ja dic que després faré una reflexió final.

Pel que fa al primer punt, tenim la impressió que els acords que vostè diu a la seva moció que es varen prendre a la darrera comissió de seguiment, aquella que es va fer el 15 de novembre del 2006, no coincideixen exactament amb la informació que nosaltres hem pogut conèixer al respecte, ni tampoc amb les seves pròpies declaracions als mitjans de comunicació després de la reunió, així com els consellers que anaven amb vostè a aquesta reunió. En aquest sentit vostè va afirmar, li ho cit pràcticament literal, vostè va dir que en aquesta reunió el tema es posava en marxa, s'havia de fixar un calendari de reunions per avançar en la implantació d'aquesta tarifa i que a més, s'hauria de remetre el projecte a la Unió Europea per al seu estudi i aprovació. Després d'aquella reunió, la conselleria ens consta que no va fer públic cap calendari, ni reunions, ni avanços en el projecte.

Per tant, ens resulta poc seriós instar ara el Govern d'Espanya a posar en marxa un projecte, sense haver fet prèviament les passes oportunes, passes de les que vostès són principals responsables. No sembla coherent ni lògic carregar sobre el Govern actual, que recentment ha complert els 100 dies, el que pugui ser la inoperància, falta d'activitat, o com es vulgui dir dels darrers 7 mesos del seu Govern. En un intent de consensuar aquest primer punt, li hem proposat llevar el termini establert, o fins i tot allargar-ho a un any, atès que en el cas del

Consell de Menorca, si no m'equivoc, s'ha aprovat una proposició semblant. Però crec que aquí..., tal vegada l'interès per fer polèmica ha primat sobre l'interès de consensuar-ho. Estàvem parlant simplement d'una diferència de 6 mesos i ens resulta de difícil comprensió que no l'hagin acceptada.

Pel que fa al segon punt i amb coherència no podem acceptar el segon punt i no tenim cap problema en acceptar aquesta proposta allargant el termini, enlloc del 2008 seria el 2009, o el que fos.

Pel que fals punts 3, 4 i 5 estam d'acord, no hi ha cap problema. Per tant, no explicaré aquests punts.

Voldria acabar fent una observació sobre la pràctica recurrent que nosaltres hem vist, la pràctica d'incloure terminis en les seves iniciatives parlamentàries. En principi a mi no em sembla malament, trobo lògic proposar actuacions i a continuació establir un límit per tal de què es doni compliment a aquest acord. El que crec que no és bo, ho dic humilment, és fixar terminis que vostès, o haurien de saber sobretot per la seva experiència de Govern, que són d'impossible compliment. No ho dic només per aquesta moció, sinó per altres iniciatives que hem vist també en el ple i en alguna comissió. El problema és que quan es fixen terminis d'impossible compliment el que fa és, d'una banda jo crec que expressa una certa manca de responsabilitat. Dóna la impressió que es vol crear una polèmica jo crec que gratuïta. I el pitjor, pitjor per a vostès, resta credibilitat a les propostes que fan, sobretot un grup que per una part té experiència de Govern i també tenen aspiració a governar. Per tant, jo crec que seria més lògic posar terminis que fossin assumibles i creïbles.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Per part del Grup Parlamentari Unió Mallorca té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats. Tornam a parlar avui de transport aeri i ja varem dir que el fet insular és un fet que repercuteix evidentment a tots els àmbits de la nostra societat, individuals, col·lectius i fins i tot dins el món empresarial. També es a dir, però és bo recordar-ho que maldament que la Constitució espanyola parli d'igualtat de drets i obligacions de tots els ciutadans, en aquest cas concret de la insularitat, lamentablement aquesta igualtat només és damunt el paper, però no en la vida diària i quotidiana. Per tant, creim que és important que els diferents partits facem un esforç d'unitat per reclamar que aquests mateixos drets siguin efectius.

El greuge comparatiu amb la ciutadania illenca és una cosa que el Grup d'Unió Mallorca ve denunciant i posant en evidència, reiteradament i ja ho va fer la passada legislatura. A més la insularitat, és un cost que minva la competitivitat de la nostra economia. La Constitució espanyola també parla del tema d'insularitat, article 138 i fa una especial menció a aquesta insularitat. Però s'ha quedat en això, una menció. Dins el tema d'insularitat hi ha el cost de la insularitat, però també

un tema molt important que se'n parla però s'ha avançat molt poc, tot i que l'Estatut ho torna incorporar el tema del REB (Règim Especial de Balears) que té molta importància en el tema de la insularitat.

Per tant, creim que les administracions espanyoles han de ser sensibles amb aquests costos, insistesc, tan a nivell individual dels ciutadans com col·lectius i respecte la competitivitat de les empreses. És ben hora que es materialitzin, però que es materialitzin d'una manera eficaç i que es noti a la butxaca dels ciutadans. És veritat que s'han fet millores tan a la legislatura passada com aquesta, respecte el règim normatiu, però finalment el mercat s'ha imposat i tot i que els descomptes vagin pujant, a la vegada també puja el bitllet. I al final el ciutadà no ho nota a la seva butxaca. Les tarifes úniques s'ha demostrat que són una solució parcial al problema, perquè arreglam part de la problemàtica entre les illes, però també tenen el problema d'afavorir un monopoli i de tots és sabut que tendeixen a donar els monopolis mal servei precisament al conjunt dels ciutadans.

El procediment dels descomptes ha sofert -ho hem dit- ampliacions, això és vera, però a la vegada ha resultat ineficaç en part perquè el preu dels bitllets anaven pujant. Des del Grup d'Unió Mallorca ja es va apostar la legislatura passada per fixar un preu màxim a cada un dels trajectes, que damunt aquest preu màxim s'aplicàs un percentatge de descompte i així sempre resultaria una quantitat fixa per cada trajecte, independentment del que fessin les companyies; per tant facilitaria molt aquesta tasca. Preu màxim i el descompte aplicat sempre damunt aquest preu màxim.

Una altra vegada es fa necessari parlar del tema de la cogestió dels nostres aeroports. És un tema que també en parlarem més d'una vegada, però és bo recordar que això també ajudarà a pal·liar el tema d'insularitat. Per a nosaltres, per al Grup d'Unió Mallorca és essencial, és estratègic. Afavorirà les nostres comunicacions, afavorirà la competitivitat turística i sobretot una cosa que creim que se'ns deu: que és tenir capacitat de decisió sobre els nostres recursos i sobre els recursos que es generin a la nostra terra. Ens agradaria que també es desenvolupàs aquest règim especial i que s'avançàs el més aviat millor en la cogestió aeroportuària.

Arribat aquí, és evident que el tema -ja s'ha parlat de les esmenes i per part del Grup d'Unió Mallorca en el fons de la qüestió estàvem totalment d'acord- és el tema dels terminis. El tema dels terminis depèn sobretot que tant el Partit Popular com el Partit Socialista, si estan al Govern o estan a l'oposició, són més o menys agosarats quant a terminis. Per tant creim que el termini de sis mesos en segons quines matèries és un termini molt curs, o podria ser molt menys de sis mesos. Crec que a Menorca es va arribar a un acord amb totes les forces i crec que seria important, important, si va ser possible a Menorca fer-ho a Mallorca, sobretot donat que és el mateix partit, el Partit Popular, que va presentar la iniciativa. Per tant jo demanaria que féssim un esforç afegit, i si l'esforç ha de ser més gros perquè Mallorca és més grossa féssim un esforç afegit en aquest sentit de fer possible una votació conjunta perquè, vulguin o no vulguin, si serveix per a qualche cosa instar el Govern central, que generalment ens fa poc cas, tindrà molta més força si totes les forces aconseguim votar un text unitari.

Per tant confiam que se'ns senti a Madrid, però sobretot confiam en la responsabilitat del Partit Popular per fer un esforç en la unitat per poder votar avui una moció, un text, conjuntament i de manera afirmativa.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, arrel de la darrera interpel·lació sobre transport aerí avui ve la corresponent moció, en què el Grup Popular ens insta a acceptar la tarifa de 27,5 euros finançada amb doblers del descompte de residents, tal i com es va acordar a la darrera comissió de seguiment.

Bé, idò, en aquesta darrera comissió de seguiment, per les notícies que tenim l'any 2006, el Govern estatal va considerar que aquesta proposta tenia tota una sèrie de problemàtiques; entre altres coses es deia que s'havia d'esperar el vistiplau de la Comunitat Europea, estudiar la viabilitat del model i, després, establir un programa de feina. No sembla que res de tot això s'hagi duit a terme, per tant ens trobam amb la dificultat que l'acceptació del termini de sis mesos, evidentment quan en aquests moments no està prou consensuat ni suficientment estudiat ni, per descomptat, aprovat, sembla un termini absolutament agosarat.

Així i tot des del Grup del BLOC i PSM-Verds consideram, com hem dit en anteriors ocasions, que és una proposat interessant estudiar. Per tant acceptaríem evidentment aquesta proposta llevat, en tot cas, aquest termini de sis mesos i sempre sense l'acompanyament posterior del punt 2, perquè difícilment es pot demanar la inclusió dels doblers en els pressuposts generals de l'Estat, que ja estan presentats; en tot cas entenem que si això s'aprovàs abans de finalitzar l'any 2007 per a l'any 2008, encara que no estigués especificat en els pressuposts es podria fer el corresponent canvi de partides; no creim que tengués cap problema en aquest sentit.

En relació al punt tercer, la declaració de servei públic de les illes menors amb la península, hem de dir que evidentment és totalment necessari que les Illes Balears tinguin garantides unes connexions aèries amb la península adequades, i especialment les illes de Menorca i d'Eivissa, sobretot en vista dels pobres resultats que ha donat la declaració de servei públic aprovada pel Partit Popular l'any 2003, la qual, al poc temps de ser aprovada i defensada pel seu partit, Sra. Cabrer, que en aquells moments governava tant a Madrid com aquí, va començar a tenir problemes greus. El PSM-Entesa Nacionalista en el seu moment ja va defensar que la declaració era deficitària i estava mutilada, i que evidentment aquesta problemàtica venia per la submissió a interessos aliens a aquestes illes. El Partit Popular defensava l'actual declaració de servei públic malgrat els arguments en contra, i dos mesos després d'aprovada l'esmentada declaració ja es varen començar a pujar les tarifes, pujada a la qual en el aquell

moment no es va posar cap objecció i se li restava importància. Efectivament aquestes pujades han estat habituals i han fet que els augments dels descomptes de residents hagin quedat evidentment rebaixats i en entredit. De fet el mes d'abril del 2004 s'exigia a Madrid un augment del descompte de residents, com deia, clar reconeixement del fracàs de les mesures adoptades pel govern d'aleshores en relació amb la declaració de servei públic.

Pensam, com l'any 2003 actualment, que aquesta declaració té deficiències i per això creim que s'ha d'estudiar quina és la millor fórmula d'aconseguir unes freqüències, uns preus i uns horaris millors per als ciutadans de les Illes Balears. Pensam que s'ha de continuar negociant amb el Govern d'Espanya per tal de millorar la declaració de servei públic i aconseguir garantir aquestes freqüències, horaris i tarifes, tant amb les illes com amb la península, uns horaris, unes tarifes i unes freqüències adequats i de qualitat. En aquest sentit, per tant, estarem d'acord amb el punt 3 sempre que s'elimini el termini de sis mesos.

En relació al punt quart, l'entrada d'una companyia de baix cost com és ara Clickair en substitució d'Iberia en els vols entre les Illes i la península és un fet que lògicament ens ha de preocupar perquè pot significar una baixada de qualitat del servei en relació a una sèrie d'elements que hem anat veient. Així hem anat veient que hi havia una dificultat d'aplicació del descompte de residents per a vols que Iberia fins ara contemplava com un sol trajecte; tenim també el problema de la gestió d'equipatges per a un segon vol; hem tengut també la disminució de freqüències, la modificació dels horaris... Són alguns dels problemes que sembla ser que des de la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori ja s'han començat les oportunes gestions amb representants de la companyia Clickair i amb la Direcció General d'Aviació Civil per tal que, evidentment, aquestes qüestions siguin modificades i s'arribi a una situació diferent.

D'altra banda també s'ha de fer una valoració del que significa l'entrada d'una companyia de baix cost. És evident que l'objectiu principal, com el seu nom indica, és una davallada significativa de les tarifes, és a dir, que els consumidors podran viatjar a uns preus més assequibles, tant els residents com els no residents, la qual cosa també pot interessar i pot afavorir també l'arribada de més visitants durant la temporada baixa. Per tant, tot i les dificultats i les problemàtiques que du una companyia de baix cost, tampoc no hem d'oblidar el que pot significar. Hem de concloure, per tant, que si allò important és millorar el servei proporcionat per una companyia com Iberia, hem de reconèixer que l'impacte negatiu pot ser, gràcies a les gestions realitzades, molt reduït.

Per una altra banda, evidentment, dins una realitat d'un mercat lliure i on l'empresa ha pres una decisió per a la viabilitat, evidentment costa que el Parlament insti a canviar les decisions d'una empresa. Tal vegada això seria coherent si ho manifestassin organitzacions que entenen que el lliure mercat no és la solució de tots els problemes i que, per tant, s'ha de regular de manera que la prioritat siguin els interessos dels ciutadans i no d'un particular. El que passa és que el seu partit, evidentment, defensa la liberalització dels sectors econòmics i per tant, de fet, no sembla molt coherent que es dugués

endavant la privatització d'Iberia, com es va dur, i ara es planyin els resultats que aquesta decisió signifiquen. Per tant creim que com a mínim aquestes qüestions s'han de tenir en compte.

Així i tot hem arribat a un acord en relació amb el redactat del punt quart instant el Govern a continuar negociant la millora del servei, i evidentment en el sentit de rebutjar el que significa una entrada de serveis de baix cost en el cas de la connexió amb la península.

I per últim, respecte al punt cinquè, jo crec que tots els grups de la Cambra estan d'acord a valorar com a molt positiu que les institucions de les Illes Balears assoleixin la gestió dels aeroports declarats d'interès general. La gestió compartida des de les Illes Balears és absolutament bàsica i necessària, els aeroports són la porta d'entrada a les Illes i per tant són una infraestructura bàsica de la nostra economia. El que no sabem és quines passes va fer l'anterior govern i quina fou la resposta del Govern de l'Estat. Deixant de banda aquest fet, per confirmar el compromís clar de la Cambra cal recordar que la possibilitat d'exercir les funcions executives en matèria de gestió aeroportuària va ser recollida a l'actual article 32 de l'Estatut d'Autonomia, tot i que també hem de dir que la redacció final no va recollir aspiracions de grups com el PSM i Esquerra Unida-Els Verds, que sol·licitaven un text més contundent, a la qual cosa la resta de partits, o en concret el Partit Popular, s'oposaren. Per tant és ben clar l'interès de la nostra comunitat en aquesta qüestió.

Ara bé, com que no coneixem com anaren les gestions de l'anterior govern el que no té sentit ara és, evidentment, sol·licitar que en un termini de sis mesos s'acordi la cogestió aeroportuària, i sembla més bé que el Govern de les Illes Balears ha de fer les passes oportunes, començar aquestes negociacions, sembla que el Govern de l'Estat ha expressat que està obert a la negociació i per tant, com dèiem, aquest termini sembla poc oportú, conegudes les dificultats tècniques i polítiques que el canvi de model implica. Evidentment des del nostre grup instarem perquè aquest canvi de cogestió es faci el més aviat possible per la importància que té, i evidentment el defensarem fins al final. Per tant en aquest sentit també donarem suport si finalment s'accepta, com ha dit la Sra. Cabrer, llevar aquest termini de sis mesos.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu per un temps de 10 minuts.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la moció sobre els vols aeris que ens presenta el PP avui té al nostre entendre tres cames ben diferenciades. La primera parla de la necessitat d'una nova declaració de servei públic i un acord..., o de l'acord del Parlament sobre la tarifa dels 27,5 euros. La segona cama parla de la qualitat del servei a la línia amb Barcelona; i la tercera cama de la gestió aeroportuària i la

necessitat que el Govern de la comunitat autònoma es faci amb ella.

Jo els dic aquí que el nostre grup està d'acord amb totes aquestes línies que marca aquesta moció, hi estam d'acord; ara bé, allà on no estam d'acord és en els aspectes concrets que vostès manifesten a la seva moció, especialment a l'hora de marcar els terminis en els quals s'han d'assolir aquestes coses. Els ho hem manifestat i els ho hem dit, perquè tenim voluntat d'acord, creim que s'ha d'arribar a acords entre tots els grups parlamentaris per assumir aquests reptes; són temes molt importants per a la ciutadania de les Illes, són temes fonamentals per a la nostra qualitat de vida, i per tant entenem que els partits aquí presents hem de fer esforços importants per arribar a acords i així ho hem manifestat a la portaveu i així hem estat parlant, avui matí mateix, sobre la possibilitat d'arribar a un acord sobre aquesta moció i poder-la votar tots plegats.

Malauradament sembla ser que hi ha alguns temes en els quals no ens podem posar d'acord, i especialment en el tema aquest dels terminis volem dir aquí -vostè ho sap, Sra. Cabrer- que mai nosaltres no vam posar un termini al govern del Partit Popular, mai no ho hem fet, perquè nosaltres entenem que aquestes coses que s'han de negociar amb altres institucions no estan exclusivament en la nostra mà, i per molta voluntat que posem a tenir un termini determinat, idò a vegades les coses no ens van bé com nosaltres voldríem i el temps es necessita eixamplar, estirar o com vostè li vulgui dir. Per tant entenem que aquestes coses s'han de fer sense aquesta imperativa del termini, que l'únic que fa és distorsionar una mica totes aquestes coses.

A Menorca ahir es va tancar un acord amb el seu grup on els terminis eren diferents, hi va haver voluntat d'acord. Per tant entenem que açò també seria possible aquí si hi hagués una mica més de flexibilitat per la seva part. Nosaltres ho hem intentat i lamentam que no hagi estat possible arribar a un acord; no sabem els motius que hi ha per la no-acceptació de les nostres propostes, però en definitiva jo li diré i repetiré que nosaltres estam d'acord a negociar una nova declaració de servei públic. Ja hem dit en aquesta cambra, i jo crec que s'ha repetit fins a la sacietat -fins i tot vostès mateixos ja ho comencen a dir-, que la que es va fer en el seu moment no ens serveix, als ciutadans i per descomptat al Parlament tampoc. Aquesta nova declaració ha de contemplar, al nostre entendre, millores en el preu, i aquí entraria el tema dels 27,5 euros, en el qual ja li hem manifestat que estam d'acord; aquí entraria un tema de millorar freqüències, millorar horaris i millorar qualitat del servei.

Volem i hem d'exigir que la línia amb Barcelona no perdi qualitat de servei; estam d'acord, no ha de perdre qualitat de servei, ni en freqüències ni en horaris, i si podem millorar en preus, molt millor, independentment de quina sigui la companyia que ho faci; independentment de les característiques de l'empresa i de la manera de gestionar-la que hi hagi darrere, entenem que el servei ha de mantenir uns estàndards de qualitat com a mínim com els que teníem fins ara. Açò és el que volem, i volem, perquè així ho va acordar aquest parlament en el seu moment, la cogestió aeroportuària i volem que el Govern hi treballi; volem que el Govern parli amb el titular, que tots

sabem que és el Ministeri de Foment, i acordi en quins terminis aquesta gestió s'ha de realitzar, s'ha de fer aquesta cogestió i que arribi aquí el més prest possible, com més aviat millor. Açò és el que volem també. Ara, entenem que tot açò s'ha de fer sense la imperativa dels terminis.

Per tant, i per resumir, crec que vostè ens ha dit que en els punts 1 i 2 no estarà d'acord a treure el termini, que en el punt 3 sí, que en el punt 4 estarà d'acord amb la redacció que hem acordat, i que en el punt 5 també estava d'acord a treure allò dels terminis. Per tant jo ja li anuncio que en els punts 1 i 2 no estarem d'acord, a no ser que vostè barati d'opinió, cosa que jo celebraré moltíssim i la felicitaré per açò, però en els punts 3, 4 i 5 sí que li podem dir que li donarem suport amb els canvis que es produiran.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula la Sra. Cabrer? Per un temps de 5 minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, jo agraesc que en el fons sempre estiguem d'acord amb aquesta moció, amb tots els punts. Jo crec que el Partit Popular ha fet un esforç important de consens perquè, evidentment, quan parlem de termini no és que siguin sis mesos i pus, és que duim tres anys i quatre mesos esperant aquestes promeses electorals; el problema no és el que queda, estam parlant d'una legislatura, tota una legislatura del Govern d'Espanya, estam parlant de quatre anys, estam parlant de contínues declaracions del Partit Socialista, del president d'Espanya quan venia aquí, de dir que tot això es faria i ara, quan deim "bé, és que acaba la legislatura; hi ha aquesta voluntat o no?", idò resulta que pareix que no hi ha aquesta voluntat perquè es volen llevar els terminis.

Nosaltres estam d'acord, i per això crec que feim un esforç de consens, amb el fet de llevar aquest termini de sis mesos de la declaració de les illes menors amb la península, ja dic que encara que feim un esforç perquè creim que quatre anys són molt llargs com perquè no s'hagi donat cap passa malgrat les contínues reivindicacions dins aquesta cambra i altres institucions de les Illes Balears. També llevam el termini de sis mesos a la cogestió aeroportuària, encara que en el Govern es va fer moltíssima feina per consensuar un model entre tots els sectors de les Illes Balears; es va fer molta feina i això es va traslladar a Madrid; evidentment Madrid és qui va prometre la cogestió aeroportuària però no ha fet gestions ni amb la comunitat autònoma de Madrid, ni amb els catalans, perquè evidentment la cogestió afectaria molts altres aeroports d'Espanya, però en quatre anys no s'ha fet cap passa en aquest sentit.

Per tant, després de quatre anys, nosaltres almenys volem intentar que un dels compromisos, la declaració interilles, els 27,5 euros, que no suposa, ja dic, més despesa per al ministeri, almenys, de tots aquests cinc punts, almenys un sigui abans de les eleccions generals. Perquè, clar, aquí sempre es critica molt

la declaració de servei públic que en el seu moment es va aprovar, però, escoltin, és que al final el que realment va donar una passa en transport aeri va ser el govern del Partit Popular; el que realment va acabar amb un mercat liberalitzat perquè hi havia un abús d'un monopoli, que en aquell moment les tarifes arribaven a 150 euros, va ser el Partit Popular. Que és millorable?, sí, però, clar, si estan quatre anys criticant la declaració, hi ha molt de consens, se'ns critica a nosaltres per aquesta declaració, però després de quatre anys continuam amb el mateix discurs, amb el mateix discurs, és que podríem estar com en el 2003. Jo crec que han passat quatre anys i continuar amb el mateix discurs arriba un moment que no tenen cap tipus de credibilitat les seves contínues reivindicacions, les seves contínues crítiques que han fet dins aquest parlament.

Per tant, ja dic, voluntat d'acord i de consens jo crec que l'hem demostrada acceptant els altres punts, però almenys dels cinc volem que hi hagi un compromís abans que acabi aquesta legislatura, abans de les eleccions generals. No és que ho exigim al govern actual de les Illes Balears, és al Govern d'Espanya, perquè el govern actual de les Illes Balears i els partits polítics estan dient exactament el mateix, que mantenen els mateixos punts: que defensen el 27,5 euros, que defensen la cogestió, que defensen la declaració de servei públic amb les Illes Balears. Per tant no és aquí que hi ha cap canvi, són els quatre anys del govern d'Espanya.

Jo vull dir que s'ha intentat defensar, fins i tot per part del BLOC, la companyia de baix cost Clickair. Jo crec que és indefensable que ens haguem plegat d'aquesta forma al ministeri, tant amb les tarifes flexibles, si és que s'arriben a instaurar, que hi estam rotundament en contra perquè el que fa és mantenir la mateixa declaració i empitjorar-la més, com amb el tema de la companyia de baix cost. Per ventura si el Govern s'hagués negat rotundament, sé cert que si hagués governat el Partit Popular les reivindicacions dels bancs de l'esquerra haguessin estat furibundes que arribàs Clickair a prestar el servei de les illes menors amb la península, segur que el seu comportament hagués estat molt diferent, que haguéssim tengut manifestacions, plataformes, etc., etc. Ara han canviat, fins i tot defensen aquesta companyia, però per ventura si el Govern s'hagués negat rotundament davant el ministeri el que hagués passat és que tendríem Iberia o, al ministeri, si Iberia se'n va, no li hagués quedat més remei que fer la declaració de servei públic amb la península perquè no hi hagués hagut cap companyia que prestàs el servei. Per tant per als ciutadans de les Illes Balears hagués estat molt millor que el Govern de les Illes Balears s'hagués negat rotundament que una companyia de baix cost, amb tots els problemes que en deriven amb els retards que estan ocasionant, presti aquest servei perquè per ventura hagués estat la passa per forçar definitivament a fer aquesta declaració de servei públic amb la península.

Per tant nosaltres, ja dic, mostram la nostra preocupació que tant en els interilles com amb la península anem a pitjor. Agraïm que encara que hem fet l'esforç nosaltres, llevar el termini de sis mesos a dos punts, però evidentment almenys volem que un dels compromisos del Govern d'Espanya es materialitzi abans que acabi aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, no se'n vagi...

(Aplaudiments)

Sí, si vol concretar exactament com quedaria cada punt, i si vol votació separada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, fariem votació separada dels punts 1 i 2, que quedarien exactament igual.

LA SRA. PRESIDENTA:

Conjunta?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, pot ser conjunta. Del punt 3 es llevaria "en un termini de sis mesos". El punt 4 canviaria de redacció i seria que "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar demanant a Clickair el manteniment dels estàndards de qualitat d'Iberia a la línia amb Barcelona, i rebutjam l'actual situació del servei de baix cost". I del punt 5 es llevaria també "en un termini de sis mesos", amb la qual cosa els punts 3, 4 i 5 també es podrien votar conjuntament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Estan d'acord els altres grups? Doncs passarem a les votacions.

Passam a votar els punts 1 i 2.

Resultat de la votació: sí, 29; no, 30.

I passam a la següent votació, que és la dels punts 3, 4 i 5. Procedim a votar.

Sí, 59. Per tant queden aprovats per unanimitat els punts tercer, quart i cinquè.

I passam al següent punt de l'ordre del dia, que són les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 1852/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de les diferents modalitats lingüístiques de les Illes Balears a la programació d'IB3.

Per defensar la proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia a tots. Presentam aquesta proposta amb la il·lusió de qui comença un nou curs polític que es presenta apassionant des de moltes vessants, i particularment des del moment en què es

poden confrontar dos models d'entendre l'acció pública envers la nostra societat.

No hi ha cap dubte que al llarg d'aquesta legislatura la qüestió lingüística serà un d'aquests camps de debat, per ser aquesta una de les senyes de la nostra identitat que massa freqüentment els partits d'esquerres han emprat com a eina de confrontació en tot de canal de comunicació. És aquesta bandera, tal volta l'única que resta encara a allò que queda del PSM, tot i que no entenc que es pugui ser d'esquerres i nacionalista, la que toca fibres i sentiments a vegades de forma massa radical. Tots sabem com es ven de bé dir que la nostra llengua està en perill d'extinció, però afortunadament la situació és una altra ben diferent al meu entendre. No és aquest, però, el fil argumental de la nostra proposició.

Tal i com es recull a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, aprovada enguany, es manté la unitat de la llengua catalana, la qual no es discuteix, i la cooficialitat d'aquesta, juntament amb la castellana. S'incideix també en l'obligació dels poders públics de normalitzar el seu ús, així com en protegir les modalitats lingüístiques existents. Açò vol dir mantenir i difondre el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc i el formenterer com a dialectes propis de la llengua catalana. I és aquí quan es comença a espatllar la cosa, a l'hora d'aplicar aquest precepte.

Des del Partit Popular sempre hem defensat i treballat intensament per tal de protegir i de donar a conèixer les nostres modalitats lingüístiques insulars, com a una de les millors formes de contribuir a l'ús social de la nostra llengua. En aquest plantejament difereixen amb diferents graus quasi tota la resta de partits polítics representats en aquesta cambra, com tindrem ocasió de comprovar tot seguit, les senyores i senyors diputats, i ho comprovaran no només escoltant les intervencions que em seguiran, sinó que ja ho poden comprovar encenent la televisió i sintonitzant la nova IB3.

L'anterior govern del Partit Popular va impulsar la creació d'aquesta corporació audiovisual amb el convenciment que, entre d'altres, ajudaria a difondre i a fer més normal l'ús de la nostra llengua. La tasca empresa va ser ingent, perquè es partia de zero en molts aspectes, en aquesta direcció es va iniciar el doblatge progressiu de programes i espais en els quals s'empraven les diferents modalitats lingüístiques de les nostres illes amb gran èxit. Només cal esmentar els programes i dibuixos infantils, els quals varen rebre fins i tot mencions de reconeixement des de diferents instàncies acadèmiques. Mitjançant el COFUC i amb la inestimable col·laboració de la Universitat de les Illes Balears s'elaborà un llibre d'estil, mitjançant el qual es proposa un model de llengua basat en la integració de totes les modalitats lingüístiques de les nostres illes. Aquesta iniciativa no feia més que seguir un paràmetre general que es dona a tota Europa, a tota menys aquí, pel que es veu.

Es procura que el model de llengua s'atraqui el màxim possible a la forma de rallar dels seus consumidors, sense caure en incorreccions, barbarismes o construccions vulgars, com tots vostès poden suposar. D'aquesta manera es crea una vinculació emocional entre el producte emès i l'espectador que fa que aquest se senti més proper, més identificat amb allò que sent i veu. Una premissa bàsica és que el model de llengua dels

doblatges ha de reflectir la parla de les situacions quotidianes que representa; en aquest sentit i com he dit abans l'anterior govern va establir un model respectuós amb les nostres modalitats lingüístiques, defugint a la vegada d'incorreccions morfològiques, fonètiques i lèxiques que la parla col·loquial sol generar.

En canvi, l'actual direcció d'IB3, l'actual govern, ha començat a introduir canvis substancials en aquest aspecte. Per exemple, s'està doblant la primera sèrie no animada, anomenada *En Dawson creix*, i la nostra sorpresa ha estat que en tost de continuar amb el mateix model de doblatge que fins ara s'ha seguit en els dibuixos animats, s'arracona el llibre d'estil d'IB3, un instrument utilíssim, torn a insistir, i s'adopta un altre model completament allunyat del que es duia a terme. Els personatges d'aquesta sèrie, els quals representen situacions quotidianes, els fan rallar en un català tan estàndard que els lleva tota la credibilitat que el relat d'una història quotidiana requereix, així com també es dilueix la personalitat d'un producte pròxim als nostres ciutadans.

Jo crec que els ciutadans de les Illes no es poden sentir identificats amb aquesta nova manera de doblatge. I no dic que sigui dolent en absolut emprar el català estàndard, dic que aquest model pot servir per a un informatiu, un reportatge, ha de servir, en definitiva, per al context de comunicació adient, però no per a un doblatge d'una sèrie que vol representar situacions quotidianes; és allò de cada cosa per a cada cas. I aquest exemple que he exposat és només una mostra del que ens temem que ens caurà damunt.

Des del Partit Popular creim que s'ha decidit fer ras de tot el que s'havia construït, de la bona feina del COFUC en molts camps, i en el de la promoció de les nostres modalitats lingüístiques particularment. I s'ha decidit obviar aquest patrimoni lingüístic que tenim a les Balears, un patrimoni que, aquest sí està en veritable de desaparició, perquè només nosaltres l'empram, només nosaltres l'estimam i només nosaltres el podem protegir. IB3 hauria de donar preferència a les formes dialectals pròpies de les Illes Balears, no només per fer entenedor el producte televisiu o radiofònic, sinó perquè IB3 ha de ser una eina divulgadora i preservadora de la nostra cultura, de la nostra forma de ser i, evidentment, de les nostres modalitats, ningú no ho farà per nosaltres.

Ho diu l'Estatut d'Autonomia, ho diu la Llei de normalització lingüística i ho diu fins i tot el president Antich en el seu discurs d'investidura. En definitiva, es tracta de fer un model pròxim i nostre, no copiat d'altres. Els demanam el seu suport a aquesta proposició no de llei, per aconseguir que les nostres modalitats lingüístiques no caiguin en l'oblit i en el desús.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per fixar posicions i per un temps de deu minuts, tenen els diferents grups parlamentaris, en aquest cas el Grup Mixt, la Sra. Marí, la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Estic veritablement sorpresa, fortament sorpresa per aquesta preocupació per les modalitats que mostren els col·legues del PP, permeti'm l'ús del terme col·legues. Crec que el més coherent amb la política lingüística que ha portat el PP quan ha estat al govern seria que retirassin aquesta proposició no de llei. Per què? Perquè vostès quan han governat s'han preocupat sobretot de fomentar la modalitat espanyola de la llengua castellana i ara, quan tenim un govern de progrés, que treballarà a favor de la normalització lingüística, es comencen a preocupar per les modalitats insulars. No és el català comú, el català estàndard qui posa en perill les modalitats insulars de la llengua catalana, senyores i senyors col·legues, sinó la modalitat espanyola.

Pretendre que existeix un conflicte entre les modalitats del català i el propi català no és més que blaverisme, usar la llengua per dividir allò que és u. De fet porten treballant 300 anys per aconseguir-ho per enfrontar cada variant del català amb el propi català, mentre l'autèntic conflicte queda sempre amagat.

El tema de les modalitats em preocupa perquè no estan gaire clarament documentades. La llengua general té diccionaris normatius i gramàtiques normatives, les modalitats emperò van a lloure, com diríeu a Mallorca. En aquest Parlament, per exemple, sovint sentim una modalitat una mica particular, mescla de català col·loquial i de castellà refranyer, ple de *sin embargos*, d'os finals, com el *Psiquiàtrico* de Palma, expressions com *jamás de los jamases*, o bé abans que sentíem allò d'activitats *callejeras*, farcida de *puestos, antes, buenos*, etcètera. Esper que aquestes no siguin les modalitats a defensar ni tampoc la modalitat que evita pronunciar la doble ela ni les fricatives sonores ni gairebé res que diferenciï el català de la llengua veïna.

El professor de la UIB, Gabriel Bibiloni, un dels màxims coneixedors de la nostra llengua, afirmava fa un temps que la llengua dels informatius era correcta, i ja quan manaven vostès, senyors i senyores del Partit Popular. L'única diferència emperò amb ara és que llavors la major part de la programació no era ni en català comú ni en cap de les modalitats insulars de la llengua catalana. Però continuam amb les sorpreses, el Partit Popular ens té acostumats a defensar sempre la unitat, la unitat sempre pareix que és bona per damunt d'altres consideracions, però en la qüestió de la llengua catalana, sorprenentment, no s'apunten a la unitat sinó a la diferència; no fa falta recórrer al filòsof Emmanuel Kant per demostrar que aquí hi ha alguna cosa en el seu discurs que no acaba de funcionar.

Així i tot, benvinguts, per tant, col·legues del PP, a la defensa de les particularitats i del particularisme. Evidentment, estic d'acord que es defensin les modalitats insulars de la llengua catalana, si pot ser fins i tot una mica més genuïnes de les que sentim de vegades en aquest Parlament. Però crec que també hi ha d'haver una referència a la unitat de la llengua.

Per tant, aquesta diputada està disposada a votar a favor de la seva proposició no de llei, però hi voldria afegir una esmena *in voce* per completar-ho, d'acord amb la pròpia legislació,

seguint l'article 35 de l'Estatut; així, al final del text s'hi afegiria la frase següent: "sense perjudici de la unitat de la llengua".

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Mari. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per al Grup Parlamentari Unió Mallorquina aquest és sobretot un debat fals, perquè, com deia la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, és evident que el gran bot endavant que ha fet IB3 amb el canvi de govern és el bot per a la utilització de la llengua pròpia, amb totes les seves modalitats. I aquí el Grup Parlamentari del Partit Popular contínuament planteja un debat fals i maniqueu que intenta dividir i crear confrontació al voltant d'un tema tan important, i que consideram que hauria de ser gairebé sagrat, com és la qüestió lingüística. Ens preocupa l'explicació del portaveu del Grup Popular, precisament perquè diu que la qüestió lingüística serà objecte de debat continuat en aquesta legislatura, això és el que nosaltres no voldríem, que aquesta qüestió fos objecte de debat continuat aquesta legislatura. El que passa és que el Grup Popular, des del començament d'aquesta legislatura, es dedica a donar voltes a la sinya amb la qüestió de les modalitats.

Aquí allò important, allò rellevant, allò transcendent és que IB3, televisió i ràdio, es faci amb la llengua pròpia de les Illes Balears, perquè només té sentit IB3, televisió i ràdio, si es fa amb la llengua pròpia de les Illes Balears, i aquest és el canvi: mentre va governar el Partit Popular, no hi havia una difusió de l'ús de la nostra llengua, no hi havia una aposta clara i decidida pel doblatge a la nostra llengua; hi havia confrontació, hi havia molt de castellà, hi havia manipulació i manca de pluralisme.

Per tant, des d'aquest punt de vista, i coincidint amb l'esmena *in voce* que ha fet la portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, també el Grup d'Unió Mallorquina votaria a favor d'aquesta proposició no de llei si s'hi inclou clarament la unitat de la llengua catalana, per a no generar més debat i més confusió al voltant d'aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Començ amb les mateixes paraules que el Sr. Melià, coincidesc que és un debat fals. Jo volia escoltar com es motivava aquesta proposició no de llei perquè al cap i a la fi el model lingüístic d'IB3 encara és l'aprovat per

l'anterior legislatura que, per cert, no va ser gaire polèmic, perquè diu coses bastant raonables, com s'ha apuntat, equiparable a moltes televisions, d'un registre més formal quan es parla d'informatius, de documentals, i un més informal, més espontani, mai amb vulgaritat ni amb barbarismes ni amb incorreccions, com és natural.

Li diré quan diu els informals, no parla dels doblatges, no en parla, perquè això és una altra pel·lícula i en parlaríem; parlam d'entrevistes, concursos, tertúlies, per tant insistesc que no va ser amb les modalitats on no ens avenguérem, llevat del discurs fals, com s'apunta, sinó que amb què vostès l'única modalitat que efectivament defensaven, com aquí s'ha desemmascarat, és el castellà. Quan el 90% de la programació que es veu a les Illes Balears és amb llengua castellana, la comunitat autònoma potenciava la llengua castellana. El PP no volia, sota cap concepte, ni sèries, ni pel·lícules, ni res doblat a Catalunya, ni a València, per a no contaminar les modalitats; podia estar doblat amb el castellà de Castella, cap problema, cap modalitat amb aquest castellà, però sí que aquí no hi podia haver res traduït, doblat a una altra comunitat.

Un plantejament molt cosmopolita que (...) al Partit Popular tenia una alternativa molt intel·ligent, com era la Sra. Umbert, i deia: bé, idò ho feim en castellà, ho feim en castellà; John Wayne no podia parlar en llengua catalana, encara som als problemes que teníem en els anys setanta i tota la prehistòria anterior a TV3, la qual va fer una tasca de normalització magnífica en aquest país, perquè fins llavors hi havia una gent que pensava que la nostra llengua no servia absolutament per a res dins aquest context.

Per cert, un dirigent del Partit Andalucista em comentava que hi ha un cert debat també a Andalusia respecte de les modalitats, un debat que no interessa al Partit Popular, em deia ell, i en tot cas allà ningú diu el disbarat que no es duuguin doblatges castellans fets a Castella. He volgut veure com ho tractaven en aquest sentit a l'*Habla andaluza* i el llibre d'estil diu una cosa d'aquest estil: "*Todos aquellos profesionales que se decidan a utilizar las hablas andaluzas en su labor ante el micrófono, deben contribuir a que el andaluz no sea identificado únicamente con lo popular y lo coloquial y mucho menos con lo vulgar. Aquellos rasgos del andaluz que utilicen en sus locuciones deben ser los que consideren de más alto nivel, aquéllos que representen al mayor ámbito de la comunidad lingüística andaluza y por supuesto aquéllos que carezcan de cualquier matiz que impida la comprensión. En otras palabras, debe de emplear un andaluz culto y formal que abarque, amplíe y perfeccione el concepto del español estándar.*" S'ha de contribuir a l'espanyol estàndard, com és natural.

Ningú no ha demanat a totes les comunitats autònomes, que jo sàpiga, que *French* tenguí disset doblatges en llengua castellana; ho demana vostè? Jo li deman: troba que hi ha d'haver disset doblatges en llengua castellana o no? Perquè el que pareix que volen, ja que la polèmica l'han accentuada en el tema dels doblatges, és que els nostres doblatges tinguin un recorregut molt curt. Jo pensava que dins la dreta les normes del mercat les tenien, com que el veig poc informat sobre la conciliació d'esquerra i nacionalisme, li aportaré bibliografia perquè, a més hi ha hagut molts mallorquins en aquest sentit,

que hi han contribuït poderosament, i la defensa del poble i del que ell representi que tota, que cada ciutadà es pugui expressar i pugui créixer com a individu del món amb la seva pròpia cultura és una cosa que és cara a una tradició de l'esquerra. I per tant està molt ben arrelat i documentat.

A mi, en tota aquesta polèmica, se m'ocorre que hi ha una hipòtesi de treball i és que hi ha dues maneres de defensar les modalitats: una que és sana, que és la raonable, que és la que parteix de la premissa que la llengua s'enriqueix amb les modalitats, i en aquesta ens hi trobaran. Hi ha un debat sempre, una polèmica viva al respecte de què és el que s'ha d'incorporar i què no s'ha d'incorporar; què és una modalitat geogràfica i què no ho és; però aquí sempre tots hi participarem i ens hi trobaran, perquè ho trobam positiu. N'hi ha una altra però, la qual consisteix a utilitzar les modalitats per tirar-les en contra de la llengua comuna, per intentar fragmentar, per intentar que no hi hagi unitat de mercat, per intentar cercar uns localismes i uns provincianismes que, precisament, dificultin que aquesta llengua tenguí més parlants dels que té naturalment. I això, si vol un model de manual de com es fa això, miri el que va fer el Partit Popular amb IB3 a l'anterior legislatura, perquè és digne de figurar a tots els manuals d'aquesta forma perversa, malsana, de defensar les modalitats.

La novetat que justifica aquest projecte, aquesta proposició no de llei, s'ha dit, és que ara hi ha doblatges amb llengua catalana i que ara es fan amb moltes més modalitats i amb molta més llengua catalana perquè hi ha més hores, i una de les modalitats és l'estàndard, perquè és una modalitat convencional de la llengua que tant els balears com el conjunt de la cultura catalana és evident que l'ha de tenir. L'estàndard, supòs que vostè això no m'ho negarà, és un element de modernitat dins totes les llengües, és un element de democratització, d'unificació social fins i tot que tenen totes les llengües del món.

Més li diré, si el nostre model de doblatge no pretén ésser exportable, realment ens estam fent un greu problema, fins i tot estam duent que les produccions de Catalunya creixin damunt tot el territori lingüístic i les nostres no, és un veritable problema mercantil i d'intel·ligència. A part que tots els grans literats, abans que venguessin els audiovisuals, intenti mirar amb quina llengua catalana escrivien els grans literats menorquins, els grans literats mallorquins, els grans literats de les Pitiüses, i es trobarà que realment el que feim amb aquest estàndard audiovisual queda encara enfora de l'estàndard literari, com és natural en aquest sentit, que teníem a les Illes Balears. Els músics, tots els que tenen indústria cultural saben que han d'aspirar a un públic de 10 milions de parlants i ho han de fer amb les pròpies modalitats, amb la pròpia manera de ser i aportar-la, però sempre, evidentment, dins la unitat de la llengua.

Per paga, Itàlia o França s'han hagut de forçar molt més que nosaltres per crear un sol estàndard de les seves modalitats, perquè ells sí que tenien problemes d'intel·ligència. Els angloparlants, vostè ho sap, han quedat a mig camí; evidentment els americans tenen el mateix estàndard de costa a costa, baldament no existeixi realment aquesta manera de parlar l'americà, però també és un tòpic dir que britànics i

americans estan separats per la mateixa llengua, perquè, precisament, hi ha un esforç sempre d'intentar anar més enllà.

En castellà, com se sap, hi ha bàsicament dos grans doblatges, que és el continental i l'hispanà, i de totes maneres a ningú se li ocorre aturar que els culebrotos arribin en versió original a les televisions espanyoles. Fins i tot IB3 n'era una de les pioneres, d'intentar-los introduir dins el nostre país. Crec que la funció d'IB3 és ben una altra, estam convençuts i contents que hagi assumit que la llengua vehicular hagi de ser la llengua catalana, amb totes les seves modalitats, però evidentment en llengua catalana.

Nosaltres havíem plantejat una esmena en un sentit que fos la llengua catalana la llengua vehicular de tots els mitjans de l'ens de Radiotelevisió de les Illes Balears; ens sembla bé que el quedi és senzillament una frase, anant al text estatutari que es faci sense dificultar la unitat de la llengua. I realment això serà la nostra posició.

Si els del Grup Popular volen de ver una defensa de les nostres modalitats lingüístiques de la llengua catalana, evidentment ens hi trobaran, ens hi trobaran com ens hi han trobat tota la gent de dretes que a un moment o l'altre en el nostre país ha fet contribucions imprescindibles perquè la llengua catalana sigui el que avui és. Però hi ha una altra tradició dins la dreta que és realment aniquiladora de la llengua catalana; per ventura un dels arguments que pot explicar per què surt una esquerra nacionalista en el país potser sigui perquè hi va haver una dictadura de dretes que va enarborar-se dins la bandera espanyola per intentar, amb una unificació lingüística i nacional de tot l'Estat, aniquilar les modalitats pròpies. Per ventura això també, a part de temes ideològics i de tradició història, aquesta també explica moltíssimes coses i és una tradició que el Sr. Rajoy i companyia intenten recuperar, com a tradició, dic, ideològica, de símbols i d'idea del que és un estat.

Si realment això és així, nosaltres votarem a favor si s'admet l'esmena; si no, estimam massa el mallorquí, estimam massa el menorquí, estimam massa l'eivissenc i si volen el formenterer, estimam massa el pollencí, estimam massa el llosetí, el binissalemer, l'alaroner i tot el que vostès vulguin com per deixar-nos embullar amb argücies demagògiques, i per tant si l'única intenció és lluitar o atacar la llengua catalana a partir d'aquesta proposició i no s'accepta l'esmena, evidentment es trobaran amb el nostre no.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Pas a continuació a fixar la posició del Grup Parlamentari Socialista en relació amb la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a les modalitats lingüístiques de les Illes Balears a la programació d'IB3.

Jo vull començar per dir dues coses: la primera, Sra. Gornés, que esper que hagi estat una manera potser inadequada d'expressar-se quan ha dit que el tema de llengua serà objecte de debat continuat; si és així, ens hi trobarà sempre enfront, perquè ens sembla que el tema de la llengua precisament ha de ser un tema de consens. En segon lloc, vull dir que el Grup Parlamentari Socialista també troba oportuna l'esmena que li han presentat *in voce*, la qual compartim totalment i que ens agradaria que vostè la suportés, que considerés la seva acceptació i per justificar-la, des del punt de vista del Grup Parlamentari Socialista, vull dir també dues coses.

La primera és la importància d'ajustar-nos a aquest article 35 de l'Estatut, el qual, com vostè bé sap, ha estat, fa molt poc, objecte de revisió, i que, per consens, s'ha mantingut exactament igualment.

La segona és que ens sembla que aquesta puntualització d'incloure aquest últim paràgraf de l'article 35 el que ve és a assegurar la protecció davant la preocupació que ja ha manifestat en moltes altres ocasions el Grup Parlamentari Socialista del perill de fragmentació de la llengua catalana, que deriva de determinades posicions defensades per diferents àmbits del Partit Popular, fins i tot en aquesta comunitat autònoma que tenim una Llei de normalització lingüística que tots acceptem i tenim un Estatut que ho prohibeix de forma, o fa una menció de forma expressa, em refereixo a la intenció, que fins i tot jo no dic que sigui la del presentant d'aquesta proposició no de llei, però sí de diferents àmbits del Partit Popular i que constitueix una preocupació gran per part del Partit Socialista de convertir les modalitats lingüístiques del català a les Balears en llengües diferents del català, cosa que seria un complet error.

Nosaltres hem defensat sempre que les modalitats del mallorquí, del menorquí, de l'eivissenc i del formenterer han de ser usades de manera normalitzada. I cito el Sr. Andreu Bosch, a la darrera interpel·lació feta al llavors conseller, respecte del tema de la llengua per reafirmar que el Grup Parlamentari Socialista parteix de la idea que és el manteniment d'aquestes modalitats el que contribueix a enriquir el patrimoni comú del català.

Argumentada no solament l'oportunitat sinó la necessitat de l'esmena, li demano, Sr. Gornés, que consideri la seva acceptació perquè el Grup Parlamentari Socialista té tota la intenció de donar suport a la seva proposició no de llei. De totes maneres el que vull dir-li és que al nostre entendre la proposta que ens fa el PP es deriva més de voler redundar en coses evidents, per no dir-ho d'una altra manera, que a defensar, que hem defensat sempre, que a voler donar solució als problemes que té plantejats la nostra llengua. Em refereix que amb la proposta del PP es demana, per un cantó, que s'acompleixi la normativa, pel que fa al nostre Estatut que, com pot ser recordin, en el seu preàmbul, que és on realment es fixen els valors de manera general i els principis que l'inspiren, fa especial menció a la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com a element identificador de la nostra societat i en conseqüència com a element vertebrador de la nostra identitat. I ens demana que fem cas al que diu la Declaració Universal dels Drets Lingüístics, la qual sosté que s'han de fer polítiques que permetin corregir els desequilibris lingüístics, de manera

que s'asseguri el respecte i el ple desenvolupament de totes les llengües que es parlin a les comunitats lingüístiques.

Hem vingut defensant-ho, des de sempre, Sr. Gornés, això, des de sempre, com hem vingut defensant que el Partit Popular no ha valorat la importància de la televisió autònoma com a instrument per aconseguir el desenvolupament igualitari de les dues llengües oficials a la nostra comunitat. Jo no faré més incidència en això, perquè em sembla que s'han donat a bastament arguments, però sí que vull dir que el Partit Socialista també considera que el Partit Popular no li ha donat la importància a IB3 que té com a element normalitzador del català a les nostres illes.

No cal anar massa lluny per adonar-se'n que el català està minoritzat a les nostres illes, ho diuen tots els estudis sociolingüístics, i això és així especialment perquè molta part de la nostra població percep el castellà precisament com la llengua del no problema, i en canvi el català com a una nosa de la qual podem prescindir. Si això és així, i que ho és no perquè ho digui aquesta diputada, sinó perquè ho diuen els estudis de tots els lingüistes, el que es fa necessari és que utilitzem totes les eines que tenim al nostre abast per aconseguir, precisament, la normalització de les nostres llengües.

I naturalment el Grup Parlamentari Socialista pensa que això s'ha de fer promocionant l'ús correcte del català, parlat amb tota la riquesa que donen les nostres varietats insulars.

Jo no vull allargar-me gaire, i solament diré que, amb coherència amb totes aquestes idees que els he mencionat, i tal com ja va avançar el Sr. Martorell, el director de l'ens, a la seva passada compareixença, ja s'estan fent passes en aquest sentit: promocionar el millor català que sabem parlar a les Illes Balears, amb totes les seves modalitats

Per posar-los un exemple o uns quants exemples, li vull dir que en aquests moments, i a manera d'exemple, com deia, al llarg dels informatius diaris que es fan a la nostra televisió, ja s'escolten no solament dos mallorquins, sinó una menorquina i una eivissenca, i tots ells fan servir el català del seu territori. En segon lloc ha augmentat en 300 minuts setmanals l'emissió de programes de producció pròpia, o sigui, fets aquí i per professionals que parlen el català de les diverses zones de Balears; altra cosa és que el parlin en estàndard, com és natural, com és natural. Igualment s'han potenciat els centres insulars a les diferents illes, el que vol dir que les notícies i les connexions es fan també en les diferents modalitats insulars.

En tercer lloc li dic que s'han establert contactes amb la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per tal de coordinar els doblatges encarregats pels dos ens públics, de manera que allò que es dobla a les Balears no es doblarà a Catalunya i, per tant, es programarà a TV3 o al Canal 33 amb la banda doblada en català de les Illes Balears. O sigui, Sr. Gornés, fins i tot les modalitats lingüístiques de les Illes Balears es promouran a Catalunya. Insisteixo: no són les modalitats lingüístiques el que fan que el català no estigui normalitzat a les nostres illes. Ja ho han dit els altres intervinents i jo no hi faré més esment.

Per acabar només li vull comentar que en aquests moments també s'està pendent d'arribar a un nou acord amb el COFUC,

que mai no s'ha perdut però que s'està tornant a refer, l'organisme que té encarregada la direcció lingüística dels mitjans de l'ens, i amb la Universitat de les Illes Balears per fer un pla lingüístic on, per descomptat, les modalitat pròpies hi juguin un paper fonamental.

Sr. Gornés, de cap manera no ens agradaria, al Grup Parlamentari Socialista, que el català fos objecte de debat continuat. Estic segura que ha estat una mala manera de dir-ho; per això li prego, per favor, que consideri l'esmena que se li ha presentat, que al nostre entendre l'únic que fa és completar d'una manera millor la seva proposició no de llei. Si ho fa així amb molt de gust la hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Alberdi. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Doncs té la paraula el Sr. Gornés per un temps de cinc minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors portaveus, si per col·legues entenen que tots nosaltres compartim un mateix espai de debat polític, sí, som col·legues, però no crec que trobin cap diputat d'aquesta bancada que cregui que aquest "col·leguisme" hagi d'anar més enllà, crec que compartim poques coses, tret d'aquest espai, amb vostès.

(Remor de veus)

Vull passar a comentar algunes de les coses que vostès han dit, realment interessants. Se'ns acusa una vegada més, reiteradament, que fomentam el castellà, quan nosaltres, amb aquesta proposició no de llei, l'únic que volem és fomentar precisament el català amb les nostres modalitat lingüístiques. Quan parlem de modalitats lingüístiques a les nostres illes a alguns se'ls posa la pell de poll, i jo puc entendre per què se'ls posa la pell de poll: perquè com que vostès tenen aquest concepte de fer ús de la nostra llengua com a instrument polític dins aquesta mare de totes les batalles ideal, idealista, d'aconseguir mitjançant una sèrie d'instruments, la llengua entre aquests, d'aconseguir aquest estat plurinacional anomenat Països Catalans, jo puc entendre que vostès vulguin emprar aquest instrument i que se'ls posi la carn de poll per utilitzar políticament aquest concepte. Però nosaltres no volem caure en aquesta trampa. Només cal veure el darrer manifest del Correllengua, aprovat per moltes institucions, com una prova d'aquesta instrumentalització política que vostès fan de la llengua.

Nosaltres defensam la unitat de la llengua, sí; defensam la diferència, sí, però no defensam la uniformitat; nosaltres no defensam la uniformitat, nosaltres defensam que des d'aquestes illes és l'única manera que tenim, l'única plataforma que tenim per defensar les modalitats lingüístiques fora de les nostres illes i entre la gent que viu aquí.

Em critiquen vostès que anunciï que la llengua pugui ser objecte de debat continuat al llarg d'aquests quatre anys. Que

ho demanin a l'exconseller de Cultura, què ha passat aquests darrers quatre anys, on el feia comparèixer davant aquesta cambra cada sis mesos sobre aquesta qüestió. Jo l'únic que he fet ha estat, fruit de la meua experiència, aplicar el que jo he vist i el que ha viscut el nostre grup, suportant compareixences reiterades, amb atacs duríssims, aguantant insults duríssims, també, fins i tot fregant allò personal, en aquestes qüestions, amb la qual cosa vostès poden fer qualsevol tipus de debat reiteradament i en canvi nosaltres no tenim aquest dret de posar des d'aquesta tribuna qualsevol concepte que pugui afectar la llengua.

Se'ns diu que nosaltres a l'anterior època no es respectava la pluralitat política en els espais d'IB3. Evidentment, avui en dia tenim exemples excel·lentíssims de pluralitat política en aquests magnífics espais de debat nocturns amb què ens regala la nova direcció d'IB3.

(Aldarull a la sala)

Aquest és el model..., aquest és el model que vostès plantegen.

I hi ha una diferència molt clara entre potenciar el castellà i fer que els programes siguin representatius del que parla la societat. Afortunadament vivim a una societat plurilingüe, i evidentment el principal mitjà de comunicació s'ha de fer ressò, ha de ser representatiu d'aquesta multiplicitat de llengües que tenim. Afortunadament en tenim dues, de llengües oficials, tot i que a alguns els pesi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant.,

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, ja acab. Els canvis que s'han introduït des de la nova direcció d'IB3 no sé si seran bons o dolents, el temps segurament ho dirà, però per ara els resultats d'audiència assenyalen que evidentment aquests canvis que s'estan introduint no tenen el ressò popular que es tenia amb l'anterior model, i jo crec que açò els hauria de fer reflexionar molt directament.

Per tant jo agraeixo el to de les intervencions, esper que aquesta proposta ajudi que en el futur s'apliqui el model de llengua que actualment s'empra en els dibuixos animats, per exemple, o a les sèries no animades i a les pel·lícules, i que en el futur es doblin en les nostres modalitats, i lloaré el gust en el moment en què a Catalunya emetin una pel·lícula o uns dibuixos doblats en les modalitats lingüístiques pròpies de les Illes Balears. Açò, ho vull veure, jo ho vull veure.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gornés, ja va passat de temps i hauria de concretar si accepta o no l'esmena.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Ja acab, ja acab. Sí. El nostre grup evidentment accepta l'esmena perquè, ja ho he dit a la meua intervenció primera, la unitat de la llengua no es discuteix; vam ser nosaltres que precisament a l'Estatut d'Autonomia vam lluitar aferrissadament perquè aquests conceptes de modalitats lingüístiques insulars -mallorquí, menorquí, eivissenc i formenterenc- quedessin explicades, explicades...

(Aldarull a la sala)

...en el text, en contra del criteri, per exemple...

(Intervenció inaudible de la Sra. Presidenta)

Sí, ja acab, ja acab, 10 segons. ...en contra del criteri del Sr. Antich, que pitjava perquè aquestes denominacions sortissin del text estatutari.

(Remor de veus)

Per tant evidentment votarem a favor de l'esmena *in voce* i moltes gràcies pel seu suport.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs...

(Continua la remor de veus)

Aquesta presidència entén que queda aprovada per assentiment.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 1853/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en matèria d'habitatge protegit.

I passam a la següent proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular, i té la paraula la Sra. Cabrer per un temps de 10 minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, presentam una proposició no de llei molt clara i molt senzilla en matèria d'habitatge davant la necessitat que el Govern prengui qualche iniciativa en matèria d'habitatge i continuï amb una política d'habitatge que necessiten els nostres ciutadans de les Illes Balears.

En aquesta proposició no de llei, de totes les línies que de forma conjunta i de forma cohesionada s'ha d'actuar, en la meua opinió, en matèria d'habitatge -fiscal, en matèria de lloguer, rehabilitacions, ajudes a l'entrada, el mercat hipotecari, etc., etc.-, ens volem centrar, ja dic, en el mercat de l'habitatge de promoció pública, donat que davant la greu manca de sòl existent a les Illes Balears per a habitatge protegit a la fi a les Illes Balears es va aprovar per aquest parlament l'obligatorietat de la reserva d'un 30% per a habitatge de promoció pública per

als municipis de més de 3.000 habitants de les Illes Balears. Efectivament es va aprovar mitjançant la Llei de règim local, i també per la Llei de capitalitat de Palma, que va instaurar aquesta obligació que, a més, després es va ratificar per la Llei de sòl estatal, que també obliga a un 30%. Això unit a l'obligatorietat dels patrimonis públics de sòl, que també varen regular la Llei de règim local i la de capitalitat, i anteriorment una llei d'acompanyament al pressupost, va ser la primera vegada que a les Illes Balears es varen incloure aquestes mesures que s'ha vist ja per tots els partits polítics que és imprescindible que es duiguin endavant.

Amb aquest sistema es permetrà, sense cap dubte, una major disposició de sòl públic, encara que per causa dels creixements previstos en els plans territorials insulars de cadascuna de les illes no serà tampoc la panacea per resoldre tots els problemes d'habitatge que tenim. De fet en el seu moment nosaltres vàrem fer uns càlculs aproximats, perquè hi ha municipis que s'han adaptat als plans territorials però altres no, i tal vegada podem parlar entre totes les illes d'entre 9.000 o 10.000 habitatges de promoció pública amb aquest 30%; per tant molt lluny dels 20.000 habitatges de protecció oficial que va prometre el govern socialista en el seu programa electoral i a què s'ha compromès durant aquesta legislatura, i encara evidentment esperam la compareixença del conseller el més aviat millor per explicar la seva línia d'acció de govern i que ens expliqui exactament com es desenvoluparan aquests 20.000 habitatges de promoció pública.

Però el que sí està clar és que es fa urgent ja i necessari començar a desenvolupar aquesta concreció del 30% perquè els nostres municipis ja puguin preveure a la seva normativa aquesta obligatorietat. De fet ja després d'aquesta aprovació, que va ser just abans de les eleccions, es va començar a fer un esborrany normatiu de desenvolupament d'aquesta previsió, i en aquest esborrany normatiu, bé via reglamentària, bé amb la Llei d'acompanyament, que tal vegada seria més ràpid, seria necessari incloure ja la concreció d'aquest 30%. Aquesta, per tant, jo crec que és una línia d'actuació que és el que demanam a la nostra proposició no de llei.

Però a part d'aquest punt també presentam un altre punt també referit a matèria d'habitatge protegit, que és molt important sobretot per al municipi de Palma, que hem de recordar que és la capital de les Illes Balears i per tant on la major part de gent té necessitat d'un habitatge, i precisament ens centram en un conveni que hi havia molt avançat per firmar entre el Ministeri de Defensa, l'Ajuntament de Palma i el Govern de les Illes Balears, que és el relatiu a Son Busquets. Es tracta d'uns solars propietat del Ministeri de Defensa on es poden construir 1.660 habitatges i que el ministre de Defensa a Palma es va comprometre que 850 d'aquests 1.660 serien de protecció oficial, un anunci que va fer en el seu moment el Sr. Bono que nosaltres vàrem celebrar com a govern i com a ajuntament, i que precisament el Govern i l'ajuntament varen constituir un consorci, el Consorci Palma Habitada, on un dels principals objectius era signar i desenvolupar aquest conveni. Es va encarregar un PERI, un pla especial de reforma per desenvolupar aquesta àrea, que a més l'actual conseller coneix perfectament perquè el va elaborar ell en la seva qualitat d'arquitecte, i quan ja estava avançat i consensuat amb el ministeri es va fer l'aprovació inicial per part d'aquest PERI,

es va sotmetre a informació pública i després es va aturar perquè l'actual batlessa de Palma, en aquell moment candidata a la batlia de Palma, la Sra. Aina Calvo, va fer gestions durant la campanya electoral davant el Ministeri de Defensa per aturar aquesta actuació bàsicament perquè hi havia veïnats que no estaven d'acord. Evidentment estaven emmarcats en una campanya electoral, i ja sabem que a vegades en campanya electoral, i a més ho sabem de vostès, amb tot el tema de Son Espases, es prometen coses que evidentment després es veu que no han de ser així, i ara que han passat les eleccions i que ja estam a l'inici de la legislatura, nosaltres creim que seria interessant continuar amb aquesta actuació perquè aquests habitatges són importantíssims, tenir aquest solar del Ministeri de Defensa per desenvolupar moltíssims habitatges de promoció pública precisament en un municipi com Palma, que es veu molt necessitat.

Estam parlant de 850 habitatges que solucionarien molts de problemes i, si des de la Batlia de Palma es troba que no se n'han de construir 1.600 sinó menys per tenir més zones o equipaments per als veïnats, nosaltres no tenim cap inconvenient sempre que se'n materialitzin 850 de promoció pública. Per tant una sortida que hi hauria seria precisament renunciar un poc a habitatge lliure però en cap cas no renunciar a l'habitatge de protecció. Per tant si fos així seria urgent ja tramitar aquest PERI, que com més aviat es pugui desenvolupar, signar aquest conveni amb el Ministeri de Defensa, jo crec que no es pot desaprofitar sota cap concepte un protocol, un conveni que estava en una situació molt avançada i que faria que el més aviat millor es poguessin urbanitzar, perquè evidentment després hi ha uns tràmits que fan que el procés no sigui tan curt com tots desitjariem perquè aquests habitatges es materialitzassin.

Jo crec sincerament que en matèria d'habitatge tot el que es pugui aportar és molt important, i més desgràcia a les nostres illes. De fet a la legislatura anterior vàrem procurar fer feina en totes les línies possibles: vàrem intentar actuar en matèria de fiscalitat, amb l'impost de transmissions patrimonials que vàrem davallar per als joves; amb ajudes directes a la compravenda i a la rehabilitació que vàrem augmentar, en rehabilitacions tant interior com en àrees de rehabilitació interior; amb aquestes concrecions de la reserva del sòl d'un 30% o amb actuacions com era la de Son Busquets. Per tant jo crec que les darreres dades del darrer pla anual que varen ser a 30 d'abril del 2007, que és l'annualitat del 2006, en matèria d'habitatge de promoció pública es va fer un total de 586 habitatges, per tant amb un compliment en VPO d'un 96,70%, que evidentment és una xifra que ens pot agradar més o menys, però jo crec que és una xifra, en termes generals, bastant correcta, però evidentment només si desenvolupam la previsió del 30% prevista a la Llei de règim local o a la de capitalitat, o no més si desenvolupam oportunitats com la que ens brinda el Ministeri de Defensa amb Son Busquets, que per ventura hauríem d'intentar mirar d'ampliar en un futur també amb Son Simonet, que són uns altres terrenys molt ben situats, ja dic, només amb aquestes actuacions aconseguirem continuar desenvolupant aquestes previsions d'habitatge de promoció pública que cada pic es fan més complicades a les Illes Balears.

Per tant jo sé que s'ha presentat per escrit i en termini unes esmenes d'aquesta proposició no de llei, que evidentment

nosaltres esperam que el portaveu del Grup Parlamentari Socialista, que és el grup que ha presentat aquestes esmenes, tenguí oportunitat d'explicar, però en principi nosaltres no veuríem cap objecció i per tant jo crec que seria interessant que entre tots els partits polítics poguéssim aprovar aquesta proposició no de llei positiva en matèria d'habitatge, perquè sense cap dubte jo crec que són dues línies d'actuació molt interessants per a l'habitatge protegit.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Per defensar les esmenes presentades té el portaveu socialista la paraula per un temps de 10 minuts.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats i diputades, Sra. Diputada, si m'ho permet, Sr. Diputat Gornés, parlaré amb la modalitat lingüística ciutadellenca i esper que tothom em pugui entendre.

(Petit aldarull a la sala)

Crec sincerament que en temes d'habitatge tots, i vull recalcar tots, de moment, ja veurem si d'aquí a quatre anys podem dir una altra cosa, però de moment tots hem de ser molt humils. Espanya és un país que ha avançat molt els darrers trenta anys, però el problema del preu de l'habitatge, el problema de l'accés per als joves i per a persones de renda baixa no tan sols no ha millorat sinó que s'ha agreujat.

Voldria recordar que els anys cinquanta la meitat dels habitatges a Espanya eren en règim de lloguer; a principis dels anys vuitanta ja tan sols eren un 16% i avui en dia no arribam al 10%, i val la pena també destacar que a països com Alemanya, Dinamarca o Holanda, o fins i tot França, el percentatge supera o arriba al 40% i la mitjana europea és del 32%. Entre els molts de motius podríem destacar una baixa mobilitat laboral i una clara indefensió jurídica dels propietaris a l'hora de llogar les seves propietats. Així hem passat de l'any 1991 al 2001 a un nombre d'habitatges desocupats que s'ha incrementat en un 25% i avui en dia ja es calcula que arriben als 3 milions i, per tant, el 22% dels habitatges a Espanya està desocupat. A més les administracions no han fomentat en absolut el lloguer; val a dir que les deduccions fiscal per compra són molt més elevades que no les ajudes per lloguer, i no s'ha fomentat tampoc suficientment l'habitatge social o protegit en règim de lloguer. Espanya està a la cua d'Europa en habitatges en règim de lloguer social o en ajudes per pagar la quota, i no arriba ni tan sols a un 2% del total del parc d'habitatges quan a Europa està en un 18%.

Tot açò fa que Espanya sigui el país europeu amb més habitatge edificat per habitant, però que a la vegada sigui un país amb un problema d'accés a l'habitatge molt superior a altres països. De l'any 97 fins a l'any 2006 el preu de l'habitatge s'ha incrementat un 141%, superant quasi bé tots els països europeus i tan sols superat per Irlanda, amb un 174%. Només he volgut fer aquesta petita introducció al problema de

l'habitatge, que no és el moment ara d'analitzar més a fons, però sí que es pot concloure que per resoldre l'accés de l'habitatge als joves, a immigrants o a persones amb renda baixa és necessari triplica el parc d'habitatges en règim de lloguer.

Feta aquesta introducció no hi ha dubte que el problema de l'accés a l'habitatge és un dels principals problemes dels ciutadans de Balears i cal prendre mesures decidides al respecte. Cal un ampli ventall de mesures per resoldre el problema. El Govern de l'Estat a través del Ministeri de l'Habitatge ha fet un pla ambiciós, avui mateix el Sr. Conseller, contestant una pregunta del Grup Socialista, ja ens ha fet una pinzellada de les ajudes per al foment del lloguer que, per cert, han estat molt interessants, i estam segurs que el nostre govern té també com a màxima prioritat implantar tot un ampli ventall de mesures per intentar resoldre aquest problema. Evidentment una de les moltes mesures que cal prendre és la creació de sòl per a habitatges de protecció pública, i el Grup Parlamentari Popular ens presenta una proposició no de llei que insta el Govern a fer efectiu el compliment d'una llei, la Llei 20/2006, de 15 de desembre.

Evidentment donam suport a aquest primer punt, com no pot ser d'altra manera, però hem presentat una esmena amb unes correccions mínimes, tan sols per concretar un poc més la proposta especificant que es tracta d'un mínim del 30% d'edificabilitat d'ús residencial per a habitatge de protecció pública. I també, com ha comentat la portaveu popular, hem volgut fer referència al fet que cal tenir en compte, per al cas que ens ocupa, una altra llei en vigor, que és la de capitalitat de Palma de Mallorca.

I en el cas del segon punt també hem introduït una esmena pel fet que l'Ajuntament de Palma encara està negociant les al·legacions al Pla especial de Son Busquets en la línia d'incrementar els equipaments i rebaixar densitats i, lògicament, fins que no s'arribi a un acord entre el Ministeri de Defensa i l'Ajuntament de Palma no sabrem quin nombre d'habitatges s'hi podrà promoure ni quin percentatge d'aquests hauran de ser de protecció pública. Per tant, per manca de competència, el Govern ha de respectar la negociació entre ajuntament i ministeri per després poder participar en l'execució dels habitatges protegits que resultin. I aquí sí que el Partit Popular té el nostre suport per, en aquestes condicions, instar el Govern de les Illes Balears a participar en l'execució d'aquests habitatges mitjançant un conveni o amb la fórmula que les parts considerin més oportunes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té la paraula el Grup Parlamentari Mixt per un temps de deu minuts. Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputades i diputats. Sra. Cabrer, coincidim amb vostè en la primera afirmació que fa a la seva proposició no de llei. Efectivament el problema de l'habitatge és un dels problemes principals dels

habitants de les Illes Balears i així ho recull la darrera enquesta del CIS que es publicava aquest cap de setmana, on es deia que un 16% dels enquestats i de les enquestades situen aquest com el segon problema més important d'aquestes illes, i a més no és una coincidència que aquesta preocupació vagi paral·lela a la valoració que es fa de la política d'habitatge que va ser desenvolupada per vostès la passada legislatura; de fet, segons diu l'enquesta, un 58% dels enquestats i de les enquestades la qualifiquen de dolenta o molt dolenta.

Per completar aquesta visió podem acudir a la valoració que es fa a l'informe econòmic i social de les Illes Balears de Sa Nostra-UIB pel que fa a l'habitatge protegit, que és el que ens ocupa en aquesta proposició, i allí es diu que les taxes d'habitatges protegits iniciats i acabats per cada 1.000 habitants a les Balears varen ser del 0,6 i 0,4 respectivament, registres -i aquí ve la part important- que situen les Balears a la cua de les comunitats autònomes en termes d'actuació pública. D'altra banda no podem deixar de donar una dada local, i és que a Eivissa i a Formentera no es va començar ni un sol habitatge de protecció oficial els darrers quatre anys, i els que es van inaugurar s'havien iniciat durant la legislatura progressista. Per tant és cert que l'habitatge és un problema i que la seva política no va contribuir gaire a solucionar-lo.

Ara bé, per a Eivissa pel Canvi l'habitatge no ha de ser abordat només com un problema, sinó fonamentalment com un dret, dret a un habitatge digne i adequat, com es recull a l'article 47 de la Constitució; dret a un habitatge digne, adequat i accessible, com s'explicita a l'article 4 de la Llei 8/2007, del sòl; dret a l'accés a un habitatge digne dels ciutadans de les Illes Balears a l'article 22 del nostre Estatut d'Autonomia i aquest, a més, ha de ser un dret per a tothom. A més, i hem de tenir-ho present per la responsabilitat que ens pertoca, és obligació dels poders públics promoure condicions i establir normes que facin efectiu aquest dret i això no ho dic jo, sinó els texts esmentats. Per tant, és la nostra intenció contribuir, en la mesura de les nostres possibilitats amb la representació d'aquesta cambra i donant suport al Govern, que durant aquesta legislatura s'avanci en la consolidació del dret constitucional a l'habitatge. I esperam també que el PP estigui en aquest cas al costat del Govern.

Fet aquest plantejament previ, passam a fixar posició sobre els dos punts de la seva proposició i aprofitarem també per fer una reflexió sobre aspectes de la seva exposició de motius. S'ha de dir que les reflexions que faig les faig a partir de l'exposició de motius i no de l'exposició que vostè ha fet aquí, perquè ha anat incorporant coses i les reconeixeré també.

Pel que fa al primer punt i com ja ha dit també el company del Grup Socialista, trobàvem a faltar que a més de citar la Llei municipal i de règim local, no s'hagi fet referència a la Llei del sòl d'àmbit estatal, després aquí sí que ho ha esmentat. O a la Llei de capitalitat de Palma. Aquesta darrera cita semblava molt important perquè després es parla al segon punt justament del projecte de Son Busquets de la ciutat de Palma. No tenim clar de tota manera en aquest punt que sigui el Govern allà on s'ha de dirigir aquesta proposició, atès que tan la llei esmentada per vostès com les altres dues que he mencionat jo i també vostè en la seva intervenció d'abans, es parla de la reserva de terrenys dins els plans municipals i podria semblar que quasi

s'estava demanant una certa invasió de competències municipals per part del Govern. De totes maneres i com que no volem pensar que s'està demanant això, entenem que el que es pretén és que el Govern animi els ajuntaments a complir la normativa pel que fa a la reserva de terrenys per a habitatges protegits i amb preu taxats. En aquest sentit podrem votar afirmativament aquest punt, amb la incorporació de l'esmena del Grup Socialista, atès que incorpora aquestes referències legals, a més la Llei de capitalitat que és probablement la més important.

En relació al segon punt, sí que tenim la sensació que s'intenta envair les competències municipals i ens sembla que és prou evident. És cert, vostè ho ha dit, que el seu departament tenia avançada la negociació per signar un conveni entre Govern, Ajuntament de Palma i Ministeri de Defensa per a un determinat projecte a Son Busquets. Però crec que a l'hora de fer la proposició se li ha passat per alt un petit detall, aquest petit detall és que el maig es varen produir unes eleccions, el govern de l'Ajuntament ha canviat i aquest no durant les eleccions, sinó després, una vegada que ha format govern, mitjançant la seva batlessa i mitjançant el seu regidor d'Habitatge, han expressat públicament la seva intenció de modificar el projecte amb dues intencions. Una, reduir l'edificabilitat, per cert, vostè parla que es perdrien habitatges de protecció oficial i clarament, la batlessa i el regidor han dit que aquests habitatges es traslladarien a un altre lloc de la ciutat, per tant, no es perdrien. I dotar de més equipaments aquesta zona. La raó d'aquests canvis té a veure, com vostè sap, amb les al·legacions fetes per part dels veïnats. Per tant, a nosaltres pensam que ens toca respectar la voluntat dels nous governants municipals i no decidir per ells.

Volem afegir que no ens sembla correcte fer servir la Llei municipal i de règim local, que cito textualment: "pretén fer realitat institucional el principi d'autonomia local", fer servir aquesta llei per tal de limitar, o en certa manera coartar la capacitat de decisió d'un ajuntament, en aquest cas el de Palma.

Així doncs ens resulta impossible votar afirmativament el segon punt tal com està formulat, però sí podrien acceptar del Grup Socialista. L'ajuntament decidirà, acordarà amb el ministeri i després lògicament el Govern contribuirà.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Unió Mallorca té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Presidenta, senyores i senyors diputats. El primer que s'ha de dir i aquí s'ha començat a marcar per part d'Eivissa pel Canvi és que dins la proposició no de llei..., jo en això encara seria més taxatiu, el primer punt creim que no està ben redactat. O sigui, el Govern de les Illes Balears no és la institució, a més li és legalment impossible fer efectiva l'obligatorietat de la reserva del 30% destinat a la construcció d'habitatges. Maldament volgués, ni pot ni està habilitat legalment per fer-ho. El que fa efectiva la reserva del 30% són

evidentment els ajuntaments. És el planejament municipal l'únic que legalment pot fer efectiva aquesta reserva del 30%, simplement la llei marc, en aquest cas la Llei del sòl, la Llei de règim local, fixen unes obligatorietats, és cert, però el que fa efectiva la reserva és el planejament municipal. O sigui que el Govern en això poques coses pot fer, pot impulsar promoció d'habitatges, etcètera.

Però concretament amb aquesta redacció no només no ho pot fer, sinó que a més fuig totalment de les seves competències. Són cada un dels ajuntaments els que, aplicant la llei, han de fer efectiva aquesta reserva mitjançant l'adaptació al planejament, la revisió del planejament, etcètera. En tot cas hauríem d'instar els planejaments perquè assenyalessin aquestes reserves del 30% i que serà una cosa que durà el seu temps i és absolutament necessari que tots els ajuntaments diguin, dins el creixement que assenyalava el Pla territorial, on creixen i sobretot on reserven aquest 30%. Jo entenc que la intenció de la Sra. Cabrer era que es fes efectiu i nosaltres en això li hem de donar suport perquè no pot ser d'una altra manera, a més la Llei del sòl estatal ho diu, ho diu la Llei de règim local i ho dirà el projecte de llei que es comenci a tramitar precisament la Llei del sòl autonòmica, no només ho diu sinó que a més es creen un seguit de patrimonis, públic, control, etcètera. Per tant, el primer punt dins l'esperit sí, dins la redacció no perquè materialment és impossible.

El segon punt. Creim que és bo que dins aquest conveni hi hagi hagut tota una participació ciutadana, al·legacions i és bo que l'ajuntament estigui en negociacions amb el Govern central precisament per desenvolupar tot allò que en el seu moment es va pactar. I també crec que coincidirem tots que és bo que es baixin densitats, que hi hagi més equipament i que hi hagi més zones verdes perquè la veritat és que aquella zona ja està molt massificada i si a més, passam les densitats habituals tendrem no només problemes sociològics sinó problemes d'infraestructures, aparcaments, vials, etcètera.

Per tant, el nostre Grup d'Unió Mallorca creu que és bo parlar no només de reserva de promoció pública, o protecció pública, sinó que és bo parlar de tot tipus d'habitatges i hem repetit moltes vegades que és bo fer-ho en temes de promoció pública, però que moltes vegades té molta més eficàcia canviar una frase, o un petit article dins per exemple la Llei d'arrendaments urbans que facilités la dinàmica d'impagaments, etcètera, tendria molta més eficàcia que segons quines mesures. També vull recordar aquí que en el moment d'aprovar el Pla territorial hi havia una discussió, que feia falta sòl i fa falta sòl públic precisament per poder desenvolupar habitatges. Va ser bo arribar a un equilibri entre dues postures, una creixement zero i l'altra esgotar el creixement de les Directrius d'Ordenació Territorial. Aquesta oferta de sòl als ajuntaments és així i ara queda fer evidentment la reserva d'aquest sòl públic. Però a més, la Llei de sòl estatal com el projecte de llei que ara es tramitarà augmenten les reserves municipals que ha de fer de sòl lucratiu i que han de cedir gratuïtament als ajuntaments. Això també farà que hi pugui haver més sòl públic. I si a més com es fa, ja no es permet monetitzar i que era parlant clar, la desgràcia que hi havia a tots els ajuntaments perquè no era cert que els municipis no tenguessin sòl, no és cert. Tenien sòl, però després el venien, perquè tradicionalment tenien problemes de finançament i per

finançar-se havien de vendre el sòl. Però històricament sempre hi ha hagut aquestes cessions i ara s'augmentaran. Però amb la diferència que no es podran monetitzar. Per tant, també es crea amb el projecte de llei del sòl autonòmic tot un seguit de patrimoni de sòl públic i els sòls cedits gratuïtament pels ajuntaments s'hauran de destinar precisament a això, per la qual cosa s'havia creat, a la promoció de sòl. Això en referència al primer punt. Creim que els avanços són importants en matèria normativa i això sí seria importantíssim que els planejaments municipals es posessin al dia en aquest sentit, no el Govern, insistes.

Respecte el conveni amb el Ministeri de Defensa i que va firmar en el seu moment el Partit Popular. A nosaltres ens pareix magnífic que les dues administracions negociïn incrementar equipaments i zones verdes, ens pareix magnífic que es baixin densitats perquè ja vàrem dir en el seu moment des d'Unió Mallorquina que hi havia unes densitats massa altes. Per tant, també ens pareix perfecte que s'escolti les al·legacions dels ciutadans. Deixem que es prengui la decisió, deixem que les dues administracions dialoguin i després donarem suport al conveni.

Per tant, dins aquesta voluntat de sí a la reserva, és una obligació dels ajuntaments i també sí al conveni, una vegada consensuat amb les dues administracions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ja s'hi ha fet referència fa un moment, sempre que es fa una enquesta de preocupacions ciutadanes l'habitatge puntua molt alt, de vegades puntua la primera, de vegades la segona, però és evident que sempre que es demana a la ciutadania per les seves preocupacions l'habitatge puntua entre les primeres. És a més, també s'ha dit, un dret reconegut a la Constitució espanyola i que no es compleix i no es compleix per a multituds de col·lectius, no es compleix per als joves i moltes vegades es repeteix. Però no només són els joves, no es compleix tampoc per a dones soles, per a immigrants, no es compleix per a tot un seguit de col·lectius desfavorits i tot això fa necessari que hi hagi polítiques públiques que facin efectiu el dret a l'habitatge.

Aquesta qüestió de la reserva d'un 30% del nou sòl residencial per habitatges que tinguin algun règim de protecció, efectivament es va recollir a la Llei de règim local autonòmica que es va fer, es va recollir com ja s'ha dit a la Llei estatal del sòl i es va recollir a la Llei de capitalitat. Per cert, la Llei estatal del sòl, una cosa que no s'ha dit perquè tots ens estam repetint una mica, no parla de cap excepció per a municipis inferiors a 3.000 habitants. Per tant, la Llei estatal del sòl el que fa és pujar el nivell d'exigència d'aquestes polítiques públiques, jo crec que amb motiu i raó perquè no entenem que hi hagi cap base que faci pensar que els municipis inferiors a 3.000

persones hi hagi més o menys necessitats d'habitatge que als municipis de més de 3.000 persones.

En qualsevol cas, tots vàrem donar suport a la reserva del 30% i per tant, no hi ha cap problema en donar suport que es faci efectiu, en definitiva no és altra cosa que fer efectiu allò que diu la llei, fer complir allò que diu la llei. El que queda clar, tothom ho ha deixat clar en les seves intervencions, és que aquesta reserva del 30% per ella tota sola no serà la solució als problemes de l'habitatge. Fan falta un desplegament de polítiques de molta mena, efectivament avui el conseller d'Habitatge ha fet referència a aquelles que es posen en marxa a escala estatal i fan falta coses com ajudes, incentius, dinamitzar el mercat d'habitatge usat, dinamitzar el mercat de lloguer i també és una cosa que surt a la premsa d'avui i en funció d'un informe recent, els ajuntaments han de millorar la seva destinació a habitatge de protecció oficial d'allò que obtenen de la gestió del sòl.

Me fa la impressió que el Partit Popular demana que es faci efectiu allò principal que ells varen fer en matèria d'habitatge, incloure aquesta disposició a la Llei de règim local. És una disposició que hem vist que ràpidament va quedar incorporada a l'ordenament legal perquè la incloïa la de règim estatal del sòl. Per tant, com aportació a fer efectiu el dret a l'habitatge tampoc no és una cosa espectacular. Però bé, benvinguda sigui la proposta d'instar el Govern que ho faci efectiu, que es compleixi el 30%. El 30% de nous sòls urbanitzables, com diu aquí, nosaltres fins i tot pensam que s'hauria de poder actuar en els sòls urbans perquè hi hagués més presència d'habitatge sotmès a algun tipus de règim de protecció, perquè evidentment en funció de les necessitats són necessàries totes les mesures possibles, tot el ventall de mesures possibles perquè la gent realment tenguí efectiu el seu dret a l'habitatge.

Son Busquets. Ja fa 10 anys que aquest tema circula. Nosaltres compartim que s'ha de dur a la pràctica ja. Per afegir alguna cosa nova, tots els portaveus ens estam repetint, el tema de Son Busquets té una vessant, aquí no s'hi ha fet referència, la vessant d'avançar en la línia que aquelles propietats del Ministeri de Defensa que han deixat de tenir sentit des del punt de vista estratègic, de la defensa, vagin passant progressivament a usos civils i socials. I usos civils i socials no només volen dir habitatges, també hi ha qüestions que tenen a veure amb la bona gestió del medi, l'educació ambiental, ho dic perquè algun dia hauríem de parlar de Punta Avançada, Cap de Pinar per incidir en un tema lateral com és el tema del retorn de les propietats del Ministeri de Defensa a l'ús civil i social que es mereixen, en un moment que ja no té sentit mantenir que tenen un interès estratègic o militar amb els nous plantejaments militars.

En concret i per tornar al tema de Son Busquets, crec que allò que digui serà reiteratiu d'allò que ja s'ha dit. Per tant, ho diré ràpidament. Hi ha un pla especial, els veïnats hi han al·legat i nosaltres compartim, comprenem i ens feim solidaris de la posició de l'Ajuntament de Palma que va (...) uns veïnats, consideren que és una densitat excessiva per a una zona que ja està saturada i que allà fan falta més equipaments i més zones verdes, el nou equip de l'Ajuntament de Palma i el Ministeri de Defensa fan bé estudiar-ho i fan bé donar una sortida que s'ajusti més a les demandes dels veïnats. Una sortida per altra

banda com també s'ha dit, no reduirà la quantitat d'habitatges de protecció oficial. Per tant, ens sembla bé que en funció de com ha quedat la proposició al final amb la transacció, entre l'esmena del Grup Socialista i el grup proponent no es faci referència a la quantitat exacte d'habitatges que hauran de sortir, tenint en compte, ja dic que no es perdran habitatges de protecció oficial i que les pròpies negociacions entre l'Ajuntament de Palma i el Ministeri de Defensa donin lloc a un conveni que més correspongui a uns interessos de la ciutadania de Son Busquets en general, però també del conjunt de Palma. Lògicament en aquest procés Defensa i Palma han de ser els protagonistes, però donam suport a aquesta demanda que hi hagi una implicació i una participació del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té la paraula el grup proponent per acceptar o rebutjar les esmenes i per contradiccions si n'és el cas per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Molt breument perquè evidentment agraïm l'acord que hi ha dins aquesta proposició no de llei. Acceptam les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista. Efectivament, en el primer punt quedarà més aclarit que també hi ha inclosa la Llei de capitalitat de Palma. I en el segon es mostra la voluntat d'arribar a la signatura de Son Busquets, encara que es lleva la concreció de 850 habitatges. Però jo crec que en general és positiu que acceptem per unanimitat aquesta proposta.

Bàsicament del que s'ha dit, molt breument. En el primer punt quant a la reserva del 30%, s'ha dit si estàvem envaint competències municipals o no es podia instar el Govern perquè fes actuacions. Efectivament, sabem perfectament que són els ajuntaments els competents per fer aquesta adaptació, no obstant, crec que es necessitava establir els mecanismes perquè els ajuntaments puguin fer aquesta reserva. Per ventura vaig equivocada i es pot aplicar directament la llei, per tant, no s'ha d'instar el Govern a res, més que al bon ànim perquè els ajuntaments ho facin. Si no és així, s'hauria de fer un desenvolupament normatiu d'aquesta reserva d'un 30%. Nosaltres crec que varem deixar un esborrany de norma aprovada, però en qualsevol cas amb norma o sense norma, quan abans estiguin els mecanismes perquè els ajuntaments puguin efectivament fixar on es faran aquesta reserva del 30%. En aquest sentit també hem de dir que celebrem que des d'Unió Mallorquina es doni suport a aquesta reserva del 30%, en el seu moment era el partit més en contra als habitatges de promoció pública. De fet jo crec que s'han perdut importants oportunitats, Can Domenge n'és un exemple, s'hi haguessin pogut incloure habitatges de promoció pública.

Pel que fa a Son Busquets. Nosaltres hem de dir que qui va venir aquí a prometre 850 habitatges de promoció pública va ser el ministre de Defensa Sr. Bono. Nosaltres hi varem mostrar la nostra satisfacció. Va determinar que de les 1.650 habitatges, més de la meitat serien per a promoció pública. Evidentment,

tampoc creim que estam envaint cap competència de l'ajuntament perquè la participació del Govern sobretot era des d'un punt de vista econòmic de donar suport a l'Ajuntament de Palma perquè s'havia de compensar el Ministeri de Defensa aquesta disposició del sòl. Per tant, no era gratuïta, no ens creguem que el Ministeri de Defensa feia això de forma gratuïta. Sí que era gratuït que no tots els habitatges fossin lliures, però no era gratuït que si el Govern i l'ajuntament participen en l'execució d'aquests habitatges serà a canvi d'una contraprestació econòmica dels preus de solar, a preu d'HPO, evidentment, que s'haurà de pagar al Ministeri de Defensa. Per això es va constituir un consorci entre el Govern per fer front econòmicament a aquest conveni que jo tenc aquí, era un conveni que estava en estat molt avançat i evidentment estam d'acord en què l'Ajuntament de Palma intenti acceptar el màxim d'al·legacions possibles. Estam d'acord que es baixi la intensitat, si és que s'ha de davallar, els veïnats per ventura volen un altre tipus d'equipaments, però això es pot fer sempre a costa d'allò que seria l'habitatge lliure. I creim que no seria oportú desapropietar l'oportunitat perquè 850 habitatges allà fossin de promoció pública. Confiar en un creixement a un altre lloc, coneixent com està la ciutat de Palma en aquest moment, creim que serà molt complicat.

Per tant, nosaltres acceptam les transaccions perquè l'esperit és l'important, però ens agradaria que si s'han de davallar aquesta edificabilitat no sigui a costa de l'habitatge de promoció pública. Per tant, agrair el suport a aquesta proposició no de llei i esperar que quan abans es puguin fer les passes perquè sigui realitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

Entenc que s'accepten les esmenes i que es pot donar aprovada per assentiment aquesta proposició. Doncs s'aprova per assentiment.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS